

สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ
ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปริญญานิพนธ์
ของ
อุทัยวรรณ นพรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ธันวาคม 2550

สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ
ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปริญญานิพนธ์
ของ
อุทัยวรรณ นพรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ธันวาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ
ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

บทคัดย่อ
ของ
อุทัยวรรณ นพรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ธันวาคม 2550

อุทัยวรรณ นพรัตน์. (2550). *สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*. ปรินญา นิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและเปรียบเทียบปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ จำนวน 294 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ด้วยการหา ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบค่าที (t - test) และทดสอบค่าเอฟ (F - test) และเมื่อผลทดสอบสมมติฐานพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ นิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Method)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน มีความเหมาะสม
2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับน้อย
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมที่ต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

STATUS AND PROBLEMS OF THE PARTICIPANTS FOR THE RECREATION
ACTIVITY MANAGEMENT OF THE OFFICE OF SPORTS
AND RECREATION DEVELOPMENT,
MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS

AN ABSTRACT
BY
UTAIWAN NOPPARAT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
December 2007

Utaiwan Nopparat. (2007). *Status and Problems of the Participants for the Recreation Activity Management of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Ascc Prof. Chairroje Saiphant, Assoc. Prof. Tawate Piriyaopon.

The purpose of this research was to study the Mangement of the Status and Problems of Recreation Participants by the Recreation Activity Management of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports. The sample used in this research was 294 participants, derived through Stratified Random Sampling. The statistics used in analyzing the data were Percentage (%), mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), t-test, F-test and Newman Keuls Method.

The research findings was summarized as follows:

1. The recreation participants' opinion was that recreation activity management of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports, was appropriate with regard to their status.

2. The recreation participants' opinion was that the recreation activity management of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports, was at a low level with regard to their problems.

3. The recreation participants of different gender's satisfaction with the recreation activity management, of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports, of problems were significantly different at a .05 level.

4. The recreation participants of different ages' satisfaction with the recreation activity management, of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports, of problems were significantly different at a .05 level.

5. The recreation participants of different occupations' satisfaction with the recreation activity management, of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports, of problems were significantly different at a .05 level.

6. The recreation participants of different activities' satisfaction with the recreation activity management, of the Office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports, of problems were significantly different at a .05 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของ
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ของ
อุทัยวรรณ นพรัตน์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยและสมบูรณ์ โดยได้รับความเมตตากรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพณท์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและวิธีการแก้ไขปรับปรุงอย่างดี และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อารมณ นาวากาญจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวดี พิงโพธิ์ทอง กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง และ อาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม ทำให้ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการสละเวลาอันมีคุณค่าและความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม คุณสมรักษ์ นิธิฤทธิ์ไกร คุณณณัจน์ อินอ่อน ขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ๆ ทุกท่านทั้งในหน่วยงานและเพื่อนร่วมรุ่นปริญญานิพนธ์รุ่นที่ 5 ที่ไม่ได้เอ่ยนามในครั้งนี้ ที่ให้กำลังใจอย่างดีเยี่ยมและให้ความช่วยเหลือในการวิจัย และขอขอบพระคุณสมาชิกผู้เข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาสันนทนาการทุกท่าน ที่ดูแลสั่งสอน ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ทั้งด้านความรู้ และทักษะการดำรงชีวิต และคุณสมัคร ภูมิเขต เจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาสันนทนาการ ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษาความช่วยเหลือ ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว ที่คอยให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามในครั้งนี้ที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

อุทัยวรรณ นพรัตน์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
	ความสำคัญของการวิจัย.....	2
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
	สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ.....	7
	ความหมายของนันทนาการ.....	7
	เป้าหมายของนันทนาการ.....	8
	คุณค่าและประโยชน์ของนันทนาการ.....	10
	ความหมายของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	12
	ความหมายของการจัดการ.....	12
	การจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	13
	วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	14
	ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	15
	ประวัติความเป็นมาของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ.....	17
	ข้อมูลของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ.....	19
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	19
	งานวิจัยในประเทศ.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....26
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....26
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....26
	การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....28
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....28
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....30
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....30
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....32
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....76
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....79
	อภิปรายผล.....81
	ข้อเสนอแนะ.....85
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....85
	บรรณานุกรม.....85
	ภาคผนวก.....89
	ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....90
	ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....97
	ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย.....99

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวน ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง.....	32
2	จำนวน ร้อยละของสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการ กีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน.....	34
3	จำนวน ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร.....	35
4	จำนวน ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	36
5	จำนวน ร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการ.....	37
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา โดยรวมและรายด้าน.....	38
7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา ด้านบุคลากร.....	39
8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	40
9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา ด้านการบริการ.....	41
10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา ด้านบุคลากร จำแนกตามเพศ.....	42

บัญชีตาราง (ต่อ)

หน้า

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 20 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา ด้านการบริการ จำแนกตามอาชีพ.....58
- 21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว และ
กีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ.....59
- 22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา ด้านบุคลากร จำแนกกิจกรรมที่มาใช้บริการ.....60
- 23 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
กีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกกิจกรรมที่มาใช้บริการ..62
- 24 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา ด้านการบริการ จำแนกกิจกรรมที่มาใช้บริการ.....64
- 25 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามกิจกรรมที่มาใช้บริการ.....65
- 26 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มี
ต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....66
- 27 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มี
ต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ.....67
- 28 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ระหว่างอายุกับปัญหาของผู้เข้าร่วม
กิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา
และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.....68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 29 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ.....70
- 30 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ระหว่างอาชีพกับปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.....71
- 31 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามกิจกรรมที่มาใช้บริการ.....73
- 32 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ระหว่างกิจกรรมที่มาใช้บริการกับปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.....74

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2 ข้อมูลจำนวนผู้มาใช้บริการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นันทนาการเป็นหัวใจที่สำคัญยิ่งต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ กิจกรรมนันทนาการมีผลต่อการส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ชีวิต รวมทั้งประสบการณ์ใหม่ๆ ของบุคคลในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งด้านสุขภาพ มนุษยสัมพันธ์และการเป็นพลเมืองดี การส่งเสริมบุคคลให้บรรลุถึงศักยภาพสูงสุด สามารถพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในทุกทาง จะช่วยให้บุคคลนั้นเจริญเติบโตได้อย่างสมดุล ตามวิถีทางธรรมชาติ กิจกรรมนันทนาการจะช่วยเสริมสร้างความคิด ให้ความสนุกสนาน ความพึงพอใจและมีความสุขจากการกระทำนั้นๆ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาทักษะและพัฒนาาระบบต่างๆ ในร่างกายให้ทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพอีกด้วย

สภาพมนุษย์เราในปัจจุบันไม่ได้มีเวลาว่างมากเหมือนแต่ก่อน เพราะทุกคนต้องปรับตัวให้เข้าและสอดคล้องกับสังคม ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของการศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การเมือง และเศรษฐกิจ ฯลฯ จึงทำให้ไม่ค่อยมีเวลาว่างสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ ร่างกายของมนุษย์ก็เหมือนกับเครื่องจักร ก็ย่อมจะต้องหยุดพัก การพักผ่อนจึงมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับชีวิตมนุษย์ ภายหลังจากการประกอบภารกิจประจำวัน (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. 2546: 3)

สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นองค์กรในการส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทุกกลุ่มทุกอาชีพได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กระบวนการนันทนาการให้ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในกิจกรรมนันทนาการ เพื่อนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่องให้ตนเองและผู้อื่นมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ สามารถดำรงชีวิต และประกอบภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากความสำคัญดังกล่าวสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดทำโครงการเผยแพร่และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างค่านิยมร่วมในหมู่เยาวชนและประชาชน ในการนำกิจกรรมนันทนาการมาประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาสุขภาพ โดยจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ ให้บริการแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา เยาวชน และประชาชนทั่วไป โดยจัดกิจกรรม ฝึกร้องเพลง สอนดนตรีไทย สอนดนตรีสากล สอนลีลาศ และสอนนาฏศิลป์ เปิดบริการทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 16.30 – 20.00 น. ดังนี้

กิจกรรมฝึกร้องเพลง	ให้บริการ	วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์
กิจกรรมสอนดนตรีไทย	ให้บริการ	วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันศุกร์
กิจกรรมสอนดนตรีสากล	ให้บริการ	วันอังคาร วันพฤหัสบดี
กิจกรรมสอนลีลาศ	ให้บริการ	วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์
กิจกรรมสอนนาฏศิลป์	ให้บริการ	วันพฤหัสบดี

การดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ เปิดให้บริการกับประชาชนทั่วไป โดยไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ คาดหวังว่าจะได้รับความสนใจจากนักเรียน นิสิต นักศึกษา เยาวชน และประชาชนทั่วไปเป็นจำนวนมาก แต่จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า ได้รับความสนใจจากนักเรียน นิสิต นักศึกษา เยาวชน และประชาชนมากพอสมควร แต่บางกิจกรรมก็ลดจำนวนลง หรือเข้าร่วมกิจกรรมไม่สม่ำเสมอ

ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ มีความสนใจศึกษาสภาพและปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ เพื่อที่จะนำข้อมูลไปพิจารณาปรับปรุง และพัฒนาการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการ โดยเฉพาะ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ เพื่อจะได้พัฒนาและจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการ ของสมาชิกผู้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ และกิจกรรมที่มาใช้บริการ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วม ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหาร และการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ สำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 1,226 คน เป็นเพศชาย จำนวน 611 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 615 คน (กลุ่มส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ. สำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ สำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ โดยเปรียบเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่มอร์แกน (Krejcie and Morgan) มีขนาดประชากร 1,226 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 294 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ แบ่งเป็น

1.2.1 10 - 20 ปี

1.2.2 21 - 30 ปี

1.2.3 31 - 40 ปี

1.2.4 41 ปีขึ้นไป

1.3 อาชีพ

1.3.1 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา

1.3.2 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.3.3 พนักงานบริษัท

1.3.4 กิจการส่วนตัว

1.4 กิจกรรมนันทนาการที่มาใช้บริการ

1.4.1 กิจกรรมฝึกร้องเพลง

1.4.2 กิจกรรมสอนดนตรีไทย

1.4.3. กิจกรรมสอนดนตรีสากล

1.4.4 กิจกรรมสอนลีลาศ

1.4.5 กิจกรรมสอนนาฏศิลป์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ในด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ

นิยามศัพท์

1. สภาพ หมายถึง สภาวะหรือสภาพที่เป็นจริงตามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

2. ปัญหาของผู้เข้าร่วม หมายถึง ระดับปัญหาตามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

3. การจัดการกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การให้บริการด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ กิจกรรมที่เปิดให้สมาชิกเข้ามาใช้บริการประกอบด้วย กิจกรรมฝึกร้องเพลง กิจกรรมสอนดนตรีไทย กิจกรรมสอนดนตรีสากล กิจกรรมสอนลีลาศ และกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ 3 ด้าน คือ

3.1 ด้านบุคลากร หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ที่ให้บริการ เช่น ผู้นำนันทนาการ เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ

3.2 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง อาคาร สถานที่ และเครื่องช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ

3.3 ด้านการบริการ หมายถึง กระบวนการในการดำเนินงานด้านการบริการในการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ

4. สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ หมายถึง หน่วยงานระดับสำนักงาน (เทียบเท่ากรม) ที่เป็นองค์กรของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่ในการพัฒนาและส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ มีหน่วยงานในโครงสร้างการบริหาร คือ กองกลาง สำนักพัฒนาการกีฬา สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สถาบันพัฒนาบุคลากร

5. อายุ หมายถึง การแบ่งช่วงอายุของผู้เข้าร่วม ดังนี้

5.1 10 - 20 ปี

5.2 21 - 30 ปี

5.3 31 - 40 ปี

5.4 41 ปีขึ้นไป

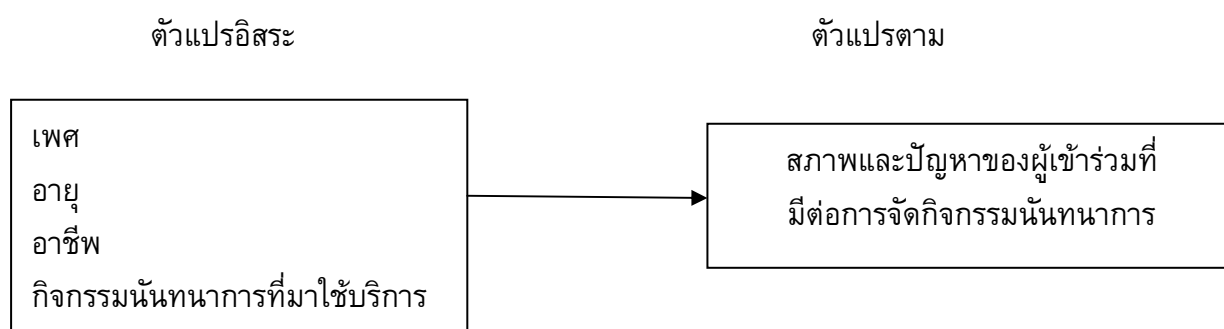
6. อาชีพ หมายถึง ชนิดของงานของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในปัจจุบัน ได้แก่

- 6.1 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
- 6.2 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 6.3 พนักงานบริษัท
- 6.4 กิจกรรมส่วนตัว

7. กิจกรรมที่ใช้บริการ หมายถึง กิจกรรมนันทนาการที่เปิดให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เข้ามาใช้บริการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย

- 7.1 กิจกรรมฝึกร้องเพลง
- 7.2 กิจกรรมสอนดนตรีไทย
- 7.3 กิจกรรมสอนดนตรีสากล
- 7.4 กิจกรรมสอนลีลาศ
- 7.5 กิจกรรมสอนนาฏศิลป์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีเพศต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกัน

2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกัน

3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอาชีพต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกัน

4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมที่ต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ
 - 1.1 ความหมายของนันทนาการ
 - 1.2 เป้าหมายของนันทนาการ
 - 1.3 คุณค่าและประโยชน์ของนันทนาการ
2. ความหมายของการจัดการกิจกรรมนันทนาการ
3. ประวัติความเป็นมาของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
4. ข้อมูลของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ความรู้เกี่ยวกับนันทนาการ

1.1 ความหมายของนันทนาการ

พระยาอนุนามราชธนะ ได้บัญญัติศัพท์ คำว่า นันทนาการ ขึ้น โดยนำคำว่า “นันทน” ซึ่งหมายความว่า “ร่าเริงสนุกสนาน” มาทำการสนธิกับ “อาการ” (นันทน+อาการ) หมายถึง อาการแห่งความสนุกสนานร่าเริง (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2528 : 17)

นันทนาการ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Recreation ซึ่งมาจากศัพท์ Re และ Create แปลว่า สร้างขึ้นมาใหม่ หมายถึง การทำให้สดชื่น เสริมสร้างพลังงานขึ้นมาใหม่ (เอนก หงษ์ทองคำ. 2542 : 1)

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 571) ให้ความหมายของคำว่า นันทนาการ ไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่ทำตามความสมัครใจในยามว่าง เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียด การสราญใจ

คณิต เขียววิชัย (2529 : 15) ได้ให้ความหมายของนันทนาการไว้ว่า นันทนาการ คือ กิจกรรมยามว่างที่ทุกคนเข้าร่วมโดยสมัครใจ และกิจกรรมนั้นจะก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เข้าร่วมในทันทีทันใด ทั้งนี้กิจกรรมนั้นๆ จะต้องไม่ขัดต่อวัฒนธรรมที่พึงงามของสังคมนั้นๆ

สุระเชษฐ์ เชนฐมาส และศิริลักษณ์ ปิ่นเกสร (2535 : 635) ได้สรุปความหมายของนันทนาการตามที่มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายท่านว่า

นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลดีต่อร่างกาย จิตใจ หรืออารมณ์ต่อผู้เข้าร่วมโดยตรง เป็นกิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง และด้วยความสมัครใจของผู้กระทำเอง และกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม ไม่ใช่ข้อบายมุข

สาลี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2540 : 9) ได้ให้ความหมายของนันทนาการ ไว้ว่า

นันทนาการ คือ กิจกรรมต่างๆ ที่สร้างความสัมพันธ์กับสภาวะหรือสภาพแวดล้อมนั้นๆ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสนใจและประสบการณ์ของแต่ละคน นันทนาการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความพึงพอใจตามความต้องการ จึงควรมีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้ นันทนาการควรเป็นกิจกรรมอาสาสมัครที่บุคคลสามารถเข้าร่วมได้โดยไม่มีการบังคับ ก่อให้เกิดความพอใจในเวลาว่าง

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 17-18) ได้สรุปความหมายของนันทนาการไว้ 4 ความหมาย ดังนี้

1. ในความหมายที่ 1 นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่น หรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่ (Re + Fresh, Re + Creation) คือ การที่บุคคลต้องการนันทนาการเพื่อสร้างพลังขึ้นมาใหม่หรือสร้างความสดชื่นขึ้นมาอีกครั้งในรูปแบบการเล่น การแสดงออกในด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ งานอดิเรก หรือไปท่องเที่ยว เป็นต้น

2. ในความหมายที่ 2 นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เมื่อบุคคลหรือชุมชนได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจของตนเองแล้วก่อให้เกิดผลการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนาน และหรือสุขสงบ ได้แก่ กิจกรรมประเภท เกม กีฬา ศิลปะ ดนตรี การแสดงละคร การเดินทางท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม งานอาสาสมัคร งานอดิเรก เป็นต้น

3. ในความหมายที่ 3 นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) นันทนาการเป็นกระบวนการในการพัฒนาประสบการณ์ หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคม โดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เป็นสื่อ ในช่วงเวลาว่างโดยบุคคลเข้าร่วมด้วยความสมัครใจหรือมีแรงจูงใจส่งผลให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนานและสุขสงบ เป็นต้น

4. ในความหมายที่ 4 นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม (Social Welfare) และสถาบันทางสังคม (Social Institute) นันทนาการเป็นสถาบันทางสังคมและสวัสดิการทางสังคม ซึ่งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายบริหารท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่ให้บริการแก่ชุมชน เพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองและของประเทศให้น่าอยู่ มีความอบอุ่นใจ เช่น จัดอุทยานแห่งชาติ วนอุทยานแห่งชาติ ศูนย์เยาวชน สวนสาธารณะ เป็นต้น

1.2 เป้าหมายของนันทนาการ

นันทนาการมีเป้าหมาย (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544 : 31-32) ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาอารมณ์สุข

นันทนาการเป็นกระบวนการที่เสริมสร้างและพัฒนาอารมณ์สุขของบุคคลและชุมชน โดยอาศัยกิจกรรมต่างๆ เป็นสื่อกลางในช่วงเวลาหรือเวลาอิสระ การเข้าร่วมกิจกรรมต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจและกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ สามารถก่อความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน และหรือความสุขสงบ

2. เสริมสร้างประสบการณ์ใหม่

กิจกรรมนันทนาการหลายอย่าง ช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ผู้เข้าร่วม ทั้งนี้เพราะความหลากหลายของกิจกรรม เช่น กิจกรรมท่องเที่ยว ทัศนศึกษา เสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ในสถานที่และทรัพยากรท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นโบราณทางด้านวัตถุ ทัศนียภาพ โบราณสถาน ศิลปะ ประเพณีวัฒนธรรมหรือสิ่งของหายากก็ตาม การเล่นเกมหรือกีฬาพื้นเมือง กีฬาสากล ศิลปหัตถกรรม การอ่าน พูด เขียน ตลอดจนนันทนาการนอกเมือง กลางแจ้ง นันทนาการทางสังคมซึ่งมีความหมายแตกต่างของกิจกรรมมากมาย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และพื้นฐานเดิมของบุคคลหรือชุมชน

3. เพิ่มพูนประสบการณ์

กระบวนการทางนันทนาการก่อให้เกิดการพัฒนาทางอารมณ์สุข ดังนั้น ทัศนียภาพ ความซาบซึ้ง ความประทับใจ ความสนใจ ความภาคภูมิใจ มุมหนึ่งหรือเสี้ยวหนึ่งแห่งความประทับใจ มุมสงบ สุขใจ อารมณ์สุข สนุกสนานเพลิดเพลินและอารมณ์สุขสงบ จึงเป็นประสบการณ์หรือคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือชุมชนที่จะพึงพบได้ กิจกรรมหลายอย่างต้องมีการเตรียมตัว เตรียมความพร้อม เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมเสี่ยงทำทายความสามารถของผู้เข้าร่วม จะต้องมีการฝึกซ้อมเสริมสร้างความมั่นใจ ทักษะที่สร้างเสริมประสบการณ์ หรือกิจกรรมบางอย่างเคยเข้าร่วมแล้ว แต่ผู้เข้าร่วมอยากสร้างความประทับใจ หรือ ความทรงจำเดิม เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์

4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม

นันทนาการให้คุณค่าและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลและชุมชน ฝึกให้เข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้วยความสนใจและสมัครใจ กิจกรรมอาสาสมัครให้คุณค่าการมีส่วนร่วม อาสาพัฒนาเกี่ยวข้องกับชุมชนอื่นให้กิจกรรมมนุษย์สัมพันธ์และกลุ่มสัมพันธ์ สอนให้ผู้เข้าร่วมทำงานเป็นทีมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รู้จักหน้าที่ สิทธิ ตลอดจนความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ในฐานะองค์กรของสังคม เช่นเดียวกับกิจกรรมกีฬา การอยู่ค่ายพักแรม เป็นต้น

5. ส่งเสริมการแสดงออกแห่งตน

กิจกรรมนันทนาการหลายประเภท เช่น ศิลปหัตถกรรม กีฬาประเภทต่าง ๆ ดนตรี การแสดง การเล่นเกม ประเพณี เป็นการส่งเสริมให้บุคคลได้แสดงออกในด้านความนึกคิดสร้างสรรค์ การระบายอารมณ์ การเล่นเกมสถานการณ์หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ทำให้สามารถเรียนรู้และรู้จักตนเองมากขึ้น สร้างความมั่นใจ ความเข้าใจ และการควบคุมตนเอง การรู้จักเลือกกิจกรรมหรือพฤติกรรมในการแสดงออก เป็นการส่งเสริมสุขภาพและบุคลิกภาพให้แก่ตนเอง

6. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต

กระบวนการนันทนาการช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาอารมณ์สุข ความสามารถของบุคคล สุขภาพ และสมรรถภาพ ส่งเสริมสุขภาพจิต ความสมดุลของกายและจิต และความสมดุลในการแบ่งเวลาทำงาน นันทนาการเป็นการลดความเครียดความวิตกกังวล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับกลุ่มสังคม ส่งเสริมการแสดงออกเพิ่มพูนประสบการณ์ สิ่งเหล่านี้ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคม ทุกระดับวัย เพศ นอกจากนี้ นันทนาการยังพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มประชากรทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นชุมชนยากจนแออัด ชุมชนมั่งมี ประชากรพิเศษ คนพิการ หรือกลุ่มด้อยโอกาสก็ตาม

7. ส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ

กิจกรรมนันทนาการส่งเสริมพฤติกรรมและพัฒนาความเจริญงอกงามของบุคคล ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตใจของทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ตามความสนใจและความต้องการของบุคคล กิจกรรมนันทนาการช่วยสร้างความเข้าใจอันดีในหมู่เพื่อนมนุษย์ เข้าใจสภาพสิ่งแวดล้อม เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติช่วยสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชนชาติต่อไป ให้คุณค่าทางสังคมการอยู่ร่วมกัน การร่วมมือกันอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข นันทนาการนานาชาติ เช่น มหกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรมนานาชาติ ช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีและมิตรภาพของมนุษย์ในสังคมที่มีการปกครองในระบบที่ต่างกัน

8. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี

กิจกรรมนันทนาการ เป็นการให้การศึกษาแก่เยาวชนในด้านการช่วยเหลือตนเอง สิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัยและการปรับตัวให้เป็นพลเมืองดี ตัวอย่างเช่น กิจกรรมกีฬา การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมอาสาพัฒนา กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กิจกรรมศิลปะ ดนตรี หัตถกรรมและการละเล่นต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมคุณค่าลักษณะนิสัย ความเป็นพลเมืองดี ความไม่เห็นแก่ตัวและรู้จักช่วยเหลือส่วนรวมเป็นสำคัญ จึงช่วยให้สังคมอบอุ่นและเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต

1.3 คุณค่าและประโยชน์ของนันทนาการ

พีระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 37) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการไว้ดังนี้

1. ให้ความสนุกสนาน พบกับความสุขในชีวิตและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยสร้างเสริมสุขภาพจิต
3. ช่วยป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมและความประพฤติกเลาะของเด็ก กำจัดความไม่สงบสุขของสังคม
4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักบำรุงสุขภาพ มีน้ำใจ ไม่เห็นแก่ตัว รู้จักเอื้อเฟื้อ เสียสละ และช่วยเหลือกัน
5. ช่วยในการพักผ่อนคนป่วย สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและจิต
6. ช่วยสร้างความรักความสามัคคีในกลุ่ม ในชุมชนและสังคม
7. ช่วยสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ความสวยงามของสถานที่ ซึ่งจัดเพื่อนันทนาการจะเป็นแหล่งสงวนทางธรรมชาติที่ดี

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 32-33) และจิรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 64-68) กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของนันทนาการ (อ้างอิงจาก สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. 2549 : 13) สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลและชุมชนได้รับความสุข สนุกสนาน มีความสุขในชีวิตและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้ผู้บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิตและสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต
3. ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก
4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี โดยเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน ทำให้มีคุณค่าในตนเอง รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
5. ส่งเสริมการพัฒนารมณ์สุข กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนารมณ์สุข สนุกสนาน สามัคคี ลดความเครียด วิตกกังวล ทำให้อารมณ์แจ่มใส ส่งเสริมให้รู้จักเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน รู้จักควบคุม อารมณ์และพัฒนาบุคลิกภาพอีกด้วย
6. ส่งเสริมเรื่องการบำบัดรักษา เป็นกิจกรรมที่รักษาสุขภาพกาย สุขภาพจิต ทำให้มีความหวัง มีความกระฉับกระเฉง พัฒนาสมองผู้สูงอายุให้มีความคิด ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น งานอดิเรกประเภทงานประดิษฐ์ เป็นต้น
7. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมให้ผู้บุคคลได้แสดงออก สร้างเสริมคุณค่าของสังคม ลดความเห็นแก่ตัว ช่วยให้งานเป็นหมู่คณะ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
8. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมนันทนาการจะช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การละเล่นพื้นเมือง ประเพณีพื้นบ้าน ตลอดจนแหล่งนันทนาการทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ส่งเสริมการเรียนรู้ ทัศนคติและความซาบซึ้ง ก่อให้เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติต่อไป
9. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งและนอกเมือง ได้แก่ การอยู่ค่ายพักแรม การท่องเที่ยวศึกษาธรรมชาติ ทำให้ผู้เข้าร่วมรู้จักคุณค่าของธรรมชาติ สามารถดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
10. ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหารและตำรวจ ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน การจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับทหารและตำรวจชายแดน เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งเพราะเป็นการตอบแทน ให้กำลังใจในกิจกรรมเวลาว่างแก่กองทหารและตำรวจชายแดน

2. ความหมายของการจัดการกิจกรรมนันทนาการ

ความหมายของการจัดการ

การจัดการ หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ ซึ่งได้แก่ คน เงิน อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และวิธีการดำเนินการจัดการ (Management) มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่น ๆ. 2539 : 6-7)

1. เป็นกระบวนการปฏิบัติงานของบุคคลให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การร่วมกัน
2. เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับทุกกิจกรรมที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจ การประสานความพยายามของกลุ่มและการใช้ภาวะผู้นำ
3. เป็นการรวมคน วัสดุ เงิน วิธีปฏิบัติงาน เครื่องจักร ขวัญและกำลังใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

4. เป็นศิลปะเกี่ยวข้องกับบุคคลเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

5. เป็นกิจกรรมในการบริหารทรัพยากร และงานอื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

นิยม บุญมี (2540 : 40) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง การรู้จักใช้ทรัพยากรทั้งหลายที่มีอย่างชาญฉลาด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ หรือการจัดการ คือ การรู้จักใช้สิ่งของที่มีอยู่เพื่อให้ได้มาในสิ่งอันพึงประสงค์และยังได้แบ่งการบริหารจัดการออกเป็น 2 อย่าง ดังต่อไปนี้

1. การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) จะเป็นการนำศักยภาพที่มีอยู่ในตัวมนุษย์มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ทั้งยังตอบสนองความต้องการของชุมชนในสังคมได้

2. การบริหารจัดการที่ไม่ใช่มนุษย์ (Non-Human Resource management) เป็นการจัดการสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกตัวมนุษย์ แต่มนุษย์สามารถนำมาใช้ควบคุมให้เกิดประโยชน์และสามารถครอบครองเป็นเจ้าของได้ ซึ่งทรัพยากรวัตถุนั้นจะมีคุณค่า เกิดประโยชน์สูงสุด มีความคงทน มีอายุการใช้งานได้นานก็ขึ้นอยู่กับความมีศักยภาพและคุณภาพในตัวของทรัพยากรมนุษย์เป็นหลักสำคัญ

พิศิษฐ์ ตันทวนิช และคณะ (2542 : 13-14) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดการไว้ว่า การจัดการ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับองค์การทุกขนาด และทุกประเภท รวมทั้งสำหรับทุกระดับขององค์การ ผู้บริหารหรือผู้นำขององค์การมีหน้าที่หลักสำคัญ 2 ด้าน คือ การจัดการเกี่ยวกับภายใน เพื่ออำนวยความสะดวกที่เป็นตัวคนและวัตถุประสงค์มีการประสานเข้าด้วยกันได้และการทำงานร่วมกันอย่างมีระเบียบและประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันก็ต้องมีการจัดการภายนอกเพื่อนำองค์การให้สามารถดำเนินไปด้วยดี และสามารถปรับตัวให้เหมาะสมมากที่สุดกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์การและกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและต่อระบบสังคมหรือรัฐบาล เพื่อให้องค์การสามารถอยู่รอดและเติบโตอยู่ในสังคม และมีการทำงานอย่างได้ผลและประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การบริหารหรือการจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ วิชาการบริหารเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่สามารถกำหนดเป็นหลักทฤษฎีที่มีกฎเกณฑ์ที่พิสูจน์ได้ แต่ในทางปฏิบัติการจัดการหรือการบริหารมีหลักศิลปะ กล่าวคือ เป็นเรื่องที่ต้องใช้ความสามารถและความ

พยายามที่จะจัดการองค์การโดยนำทฤษฎีและกฎเกณฑ์ทางวิชาการมาปรับให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่มีความแตกต่างและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดี ประสิทธิภาพและความชำนาญในการจัดการหรือศิลปะการจัดการมีความสำคัญมากในการดำเนินการจัดการองค์การในสภาวะการณ์ในปัจจุบัน

การจัดการกิจกรรมนันทนาการ

การจัดการกิจกรรมนันทนาการในประเทศไทยแต่เดิมนั้น ยังขาดความเอาใจใส่ดูแลอย่างจริงจัง ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง การจัดการกิจกรรมนันทนาการโดยทั่วไปจึงมีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ต่างฝ่ายต่างก็จัดดำเนินการตามจุดมุ่งหมายของสังคมและหน่วยงานของตนเอง จึงทำให้ระบบการจัดการกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันออกไปหลายระบบ หลายรูปแบบ (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2542 : 97-98)

หลักการจัดการกิจกรรมนันทนาการโดยทั่วไป ในกลุ่มประเทศที่เจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ได้เน้นถึงคุณค่าความสำคัญของการจัดการด้านนันทนาการอย่างเป็นระบบแบบที่ถาวร โดยวางหลักการเกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. นันทนาการที่ดีควรจัดเพื่อตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สามารถบริการให้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติศาสนา และทุกสภาพฐานะของเศรษฐกิจและสังคม
2. ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสได้รับความสุขสำราญทั้งร่างกายและจิตใจตามความพึงพอใจแห่งตน
3. ในระบบสังคมประชาธิปไตย ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดการนันทนาการให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง
4. ควรจัดนันทนาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาร่างกายและสมอง อุดมการณ์แห่งตนทั้งทางกาย สติปัญญาและสังคม
5. หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน พึงจัดบริการด้านนันทนาการให้กับบุคลากรของตนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องตลอดปี
6. ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดการนันทนาการ ให้เหมือนกับการจัดสรรงบประมาณในด้านอื่นๆ
7. ควรจัดวางแผนบริหารนันทนาการโดยพิจารณาถึงปัจจัยประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - 7.1 ความต้องการ ความสนใจ และความรับผิดชอบของประชากรในสังคม
 - 7.2 การจัดการและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ในด้านทรัพยากร บุคลากร ผู้นำและงบประมาณ
 - 7.3 ร่วมกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างสมบูรณ์และคุ้มค่า
 - 7.4 กำหนดมาตรฐานทางด้านกิจกรรมและการจัดการกิจกรรมโดยให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดวางแผนกิจกรรม
 - 7.5 จัดบริการอบรม ควบคุมดูแลผู้นำทางนันทนาการเพื่อให้การจัดการนันทนาการประสบผลสูงสุด

7.6 ตรากฎหมายเพื่อการจัดควบคุมดูแลและบริการด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการในสังคมหรือชุมชนโดยเฉพาะ

วัตถุประสงค์ของการจัดการกิจกรรมนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ และดำรงส ดาราศักดิ์ (2520 : 22-23) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการดังนี้

1. ช่วยให้ผู้มีความสนุกสนาน มีความสุขในชีวิตและช่วยให้คนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้มีสุขภาพจิตดี แจ่มใส ปราศจากความกังวลใดๆ
3. ช่วยป้องกันอาชญากรรมและความประพฤติของเด็กได้จากทฤษฎีการเล่น ซึ่งเราทราบว่าเด็กชอบออกกำลังกาย ชอบแสดงออก ดังนั้นเราควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้เด็กได้แสดงออกในทางที่ถูกต้อง
4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักบำรุงรักษาสุขภาพ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีน้ำใจ อันสืบเนื่องมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
5. ช่วยบำรุงขวัญแก่ทหารและตำรวจ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน เพราะคนเหล่านี้หาเวลาในการพักผ่อนยาก ควรให้บริการทางนันทนาการ
6. ช่วยในการพักผ่อนการไข
7. ช่วยให้สมาชิกในหน่วยงานต่าง ๆ ได้สนิทสนม สามัคคีกันเพิ่มยิ่งขึ้น
8. ช่วยให้ผู้รู้จักสงวนรักษาทรัพยากรตามธรรมชาติ

คณิต เขียววิชัย (2529 : 15-16) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการว่า

1. เพื่อให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจจากความต้องการพื้นฐานของตนเอง
 - ความต้องการความสำเร็จ
 - ความต้องการความมั่นคงในฐานะทางเศรษฐกิจ
 - ความต้องการความรัก
 - ความต้องการความเคารพนับถือ
 - ความต้องการความปลอดภัย
2. เพื่อเสริมสร้างสุขภาพของคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
3. เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน
4. ส่งเสริมให้ชีวิตภายในครอบครัวมีความสุขมากขึ้น
5. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีและเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมประชาธิปไตย

ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ และดำรงส ดาราศักดิ์ (2520 : 25-28) แบ่งขอบเขตนันทนาการ ดังนี้

1. ขอบเขตเกี่ยวกับการให้บริการสวัสดิการสังคม (Social Welfare Service)
 - เป็นเรื่องของการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อบริการชุมชน เป็นหน้าที่ขององค์กรหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
2. ขอบเขตนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม
 - เป็นสื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ จัดเป็นหมวดหมู่ได้ 11 ประเภท คือ
 1. ศิลปะ หัตถกรรม
 2. เกม กีฬา
 3. เต้นรำ
 4. ละคร การเล่นพื้นเมือง
 5. งานอดิเรก
 6. ดนตรี ร้องเพลง
 7. กิจกรรมนอกเมือง กลางแจ้ง
 8. กิจกรรมทางสังคม
 9. การพูด อ่าน เขียน
 10. กิจกรรมอาสาสมัคร
 11. กิจกรรมพิเศษ
3. ขอบเขตของนันทนาการเกี่ยวกับการจัดแหล่งนันทนาการ อาคารสถานที่ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก
 - เป็นศูนย์กลางของการจัดหรือให้บริการ เป็นการส่งเสริมให้บุคคลหรือชุมชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมอันก่อประโยชน์ แบ่งได้ดังนี้
 - 3.1 อุทยานแห่งชาติ สวนสาธารณะ
 - 3.2 ศูนย์เยาวชน สนามเด็กเล่น สวนหย่อม สนามกีฬา
 - 3.3 โรงละคร พิพิธภัณฑ์ โรงภาพยนตร์ สถานที่เล่นดนตรี
4. ขอบเขตของนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทุกระดับวัย
 - 4.1 วัยเด็กเล็ก
 - 4.2 วัยก่อนวัยรุ่น
 - 4.3 วัยรุ่น
 - 4.4 วัยผู้ใหญ่
 - 4.5 วัยผู้สูงอายุ

คณิต เขียววิชัย (2529 : 19-22) แบ่งขอบข่ายของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

1. นันทนาการส่วนบุคคล ช่วยในการพัฒนาคนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ขอบข่ายที่เกี่ยวกับบุคคลเป็นเรื่องของการพัฒนาคนทุกวัย

- วัยเด็กเล็ก (Infancy) เป็นกิจกรรมที่ทำให้วัยต่างๆ ทำงานประสานกัน รู้จักแยกแยะความเหมือน ความแตกต่าง
- วัยก่อนวัยรุ่น (Pre-Adolescence) เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความอยากรู้ อยากเห็น และท้าทายความสามารถ
- วัยรุ่น (Adolescence) เน้นให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- วัยผู้ใหญ่ (Adulthood) เน้นการการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานและการดำเนินชีวิต มุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- วัยผู้สูงอายุ (Elderly) ต้องการพักผ่อนมากกว่าการทำงาน ควรเป็นกิจกรรมทางสังคม ส่งเสริมให้ได้มีโอกาสพูดคุยกับคนอื่น ๆ ในรุ่นเดียวกัน และต่างวัย เป็นกิจกรรมเบาๆ

2. นันทนาการการจัดบริการทางสังคม ช่วยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศ ควรจัดบริการ ทั้ง 2 ด้าน คือ

- ผู้ดำเนินกิจกรรมนันทนาการหรือผู้นำนันทนาการ
- สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ หรือที่เรียกว่าแหล่งนันทนาการ

3. กิจกรรมต่างๆ ที่จะป็นสื่อในการพัฒนาคนให้เป็นไปตามเป้าหมาย นันทนาการจะครอบคลุมไปถึงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาในแต่ละด้าน ดังนั้นนันทนาการจึงใช้กิจกรรมเป็นสื่อสำคัญได้แก่

1. ศิลปหัตถกรรม
2. เกม กีฬา
3. เต้นรำ
4. ดนตรี ร้องเพลง
5. การอ่าน พูด เขียน
6. ละคร การละเล่นพื้นเมือง
7. กิจกรรมทางสังคม
8. กิจกรรมกลางแจ้ง
9. งานอดิเรก
10. กิจกรรมอาสาสมัคร
11. กิจกรรมพิเศษ

อาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมนันทนาการ มีบทบาทต่อบุคคลทุกเพศทุกวัย ครอบคลุมการดำเนินชีวิตประจำวันของคนในทุกสังคม มีส่วนช่วยพัฒนาสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัวไปจนสังคมระดับประเทศ หากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในภาคราชการและภาคเอกชน ให้ความสนใจจัดกิจกรรมที่

เหมาะสมจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาคน อันเป็นส่วนสำคัญของประเทศให้เป็นประชาชนที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้สามารถร่วมกันผลักดันการอยู่ร่วมกันในประเทศให้มีความสุข สงบ และมีคุณภาพที่ดีต่อไปได้

3. ประวัติความเป็นมาของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ให้เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยพระราช กฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้สิน ภาระ ผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง อัตรากำลัง จากกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ บางส่วนมาเป็นของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ปรับเปลี่ยนชื่อหน่วยงานจาก “กรมพลศึกษา” ซึ่งมีตำนานถึง 69 ปี มาเป็น “สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ”

ภารกิจสำคัญที่ดำเนินการต่อจาก กรมพลศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนและประชาชน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกาย เล่นกีฬา สร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ชุมชน การส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน มีคุณภาพคู่คุณธรรมห่างไกล อบายมุขและสิ่งเสพติดให้โทษ โดยการใช้กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นเครื่องมือใน การพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติต่อไป (ชมพูนุท พรสิบ. 2549 : 10)

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 หมวด 5 ตามมาตรา 14 กำหนดให้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษา ด้านกีฬา นันทนาการ และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้ อำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีส่วนราชการตามมาตรา 15 ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานรัฐมนตรี
2. สำนักงานปลัดกระทรวง
3. สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
4. สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
5. สถาบันการพลศึกษา

กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา พ.ศ. 2545 กำหนดให้ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการมีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ปัญหา และแนวทางการดำเนินการด้านการกีฬา และ
นันทนาการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวง
2. จัดทำแผนปฏิบัติงานการกีฬาและนันทนาการ ในส่วนที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับ
นโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาและนันทนาการแห่งชาติ
3. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐาน และมาตรฐานการกีฬาในระบบ การ
ศึกษาและของประชาชนและแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและนันทนาการ
4. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
5. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับการสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของ
องค์กรและหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
6. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและ
นันทนาการ
7. ติดตามและประเมินผลงานด้านพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
8. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือ
ตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ดังต่อไปนี้

1. กองกลาง
2. สถาบันพัฒนาบุคลากร
3. สำนักพัฒนาการกีฬา
4. สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา
5. สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ

สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ เป็นหน่วยงานเทียบเท่ากอง มีอำนาจหน้าที่

ดังต่อไปนี้

- ดำเนินการการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากิจกรรมนันทนาการ
- ดำเนินการควบคุม ดูแล และพัฒนาแหล่งนันทนาการ
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาและการดำเนินงานด้าน
นันทนาการ
- สนับสนุนการรวมตัวและการสร้างเครือข่ายนันทนาการ
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่
ได้รับมอบหมาย

แบ่งงานภายในออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มบริหารงานทั่วไป
2. กลุ่มส่งเสริมกิจการนันทนาการ
3. กลุ่มพัฒนาทรัพยากรทางนันทนาการ
4. กลุ่มวิจัยและพัฒนา

ศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ เป็นโครงการเผยแพร่และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างค่านิยมร่วมในหมู่เยาวชนและประชาชน ในการนำกิจกรรมนันทนาการมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาสุขภาพ โดยจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ ให้แก่นักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชนทั่วไป โดยจัดกิจกรรม ฝึกร้องเพลง สอนดนตรีไทย สอนดนตรีสากล สอนลีลาศ และสอนนาฏศิลป์ เปิดบริการวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 16.30 – 20.00 น. ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ

4. ข้อมูลของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ เปิดให้บริการการเรียนการสอน ฝึกซ้อม และร่วมกิจกรรมสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา เยาวชนและประชาชนที่สนใจทั่วไป โดยจัดกิจกรรม ฝึกร้องเพลง ดนตรีไทย ดนตรีสากล ลีลาศและนาฏศิลป์ เปิดบริการวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 16.30-20.00 น. ดังนี้

กิจกรรมฝึกร้องเพลง	ให้บริการ	วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์
กิจกรรมสอนดนตรีไทย	ให้บริการ	วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันศุกร์
กิจกรรมสอนดนตรีสากล	ให้บริการ	วันอังคาร วันพฤหัสบดี
กิจกรรมสอนลีลาศ	ให้บริการ	วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์
กิจกรรมสอนนาฏศิลป์	ให้บริการ	วันพฤหัสบดี

ที่	เดือนปี	กิจกรรมที่มีผู้มาใช้บริการ (คน)					รวม
		ร้องเพลง	ดนตรีไทย	ดนตรีสากล	ลีลาศ	นาฏศิลป์	
1	ต.ค. 49	389	202	61	551	23	1,226
2	พ.ย. 49	320	224	75	449	23	1,091
3	ธ.ค. 49	413	275	111	394	26	1,219
4	ม.ค. 50	296	175	65	378	17	931
	รวม	1,418	876	312	1,772	89	4,467

ภาพประกอบ 2 ข้อมูลจำนวนผู้มาใช้บริการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

อ็อตโต (OTTO. 1972) ศึกษาเรื่อง การใช้และขอบเขตของการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่

พหุหาได้ในโรงเรียนรัฐบาล เพื่อการจัดนันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซิน โดยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พหุหาได้ในโรงเรียนรัฐบาล เพื่อการจัดนันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซิน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่ง แบบสอบถามและศึกษาเอกสารต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์พอสรุปได้ว่า กฎหมายของรัฐวิสคอนซินส่งเสริมให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พหุหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อนันทนาการ โดยมีคณะกรรมการศึกษาหน่วยงานนันทนาการชุมชนเป็นผู้วางนโยบายจัดโครงการนันทนาการ จัดผู้นำ ผู้ให้ คำปรึกษา และการให้บริการด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตามได้ห้ามการจัดกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากกิจกรรมนันทนาการ เช่น การจัดกิจกรรมทางด้านการค้า ศาสนา การปกครอง หรืองานเลี้ยง สังสรรค์ที่มีการจัดบริการเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ จากการที่ได้ศึกษาถึงขอบเขตของการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ปรากฏว่า เด็กก่อนวัยเรียนและคนสูงอายุ (65 ปีขึ้นไป) ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นน้อยมาก เด็กที่อยู่ในวัยเรียนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นมากในช่วงที่มีการเรียน ปัญหาที่เกิดจากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่พหุหาได้ในโรงเรียนรัฐบาล ก็คือ การมีผู้นำและผู้ให้คำปรึกษาไม่พอเพียงกับจำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ภารโรงของโรงเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน แม้ว่า จะได้เพิ่มค่าเช่าสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียน เพื่อการศาสนา แต่มิได้ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในระเบียบและนโยบาย

แคบแลน (กรรณิการ์ ไวยสุธา. 2549 : 18 ; อ้างอิงจาก Kaplan. 1975 : 90) ศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของชนชาติต่างๆ พบว่า เพศ มีส่วนกำหนดการทำกิจกรรมในยามว่าง เช่น เด็กชายชอบเล่นฟุตบอล แต่เด็กหญิงชอบเล่นเน็ตบอล แม้ว่าในปัจจุบันจะมีกระแสเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสตรี ก่อให้เกิดความทัดเทียมกับบุรุษยิ่งขึ้น ทั้งด้านการทำงานและการทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันอยู่บ้างแม้ในกรณีการใช้เวลาว่าง

โฮล์บรูค (Holbrook. 1992 : 2735-A) ศึกษาความต้องการเร่งด่วนและการกำหนดแผนเพื่อจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมสุขภาพการเรียนรู้พลศึกษา นันทนาการและโปรแกรมการแข่งขันกีฬา โดยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง 94 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วยผู้บริหารสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักธุรการ และสถาปนิก ผลปรากฏว่าคณะกรรมการวางแผนของสถาบันจะต้องศึกษารายละเอียด เพื่อกำหนดแบบสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างถูกต้อง จัดงบประมาณเพื่อซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวก จัดตั้งศูนย์บริการเพื่อประโยชน์สำหรับการบำรุงรักษาที่ได้ประสิทธิภาพร่วมกันดำเนินการตั้งแต่การวางแผน และการวิจัยเพื่อการศึกษาแนวทางในอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประสิทธิผลการวางแผนและการดำเนินการ

นิสเบท (ปัทมา จิตปริดากร. 2547 : 21 ; อ้างอิงจาก Nidbet. 1995 : 75) ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดโปรแกรมการใช้เวลาว่างให้แก่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ที่มีความผิดปกติทางสมองประเภทสมองช้า (Mental Restart) ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวบ่งบอกถึงความสำเร็จในการจัดโปรแกรมการใช้เวลาว่างให้แก่นักเรียนดังกล่าว ได้แก่ ประสบการณ์ครูผู้สอน ระดับการศึกษาของครูผู้สอน ปีที่จบการศึกษา ความต้องการของนักเรียน

แอนด์ (Ann. 1997 : 6341-A) ทำการศึกษาสำรวจความต้องการและความสนใจในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลาง ของรัฐเทนเนสซี (Tennessee) จากการสำรวจกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ 36 ประเภท ได้ถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ โดยการสำรวจจากผู้สูงอายุ 94 คน มีอายุระหว่าง 55 - 56 ปี สิ่งที่สำรวจ ได้แก่ ความเอาใจใส่ในกิจกรรม การร่วมกิจกรรมและสิ่งที่ต้องการฝึกเพิ่มเติม ผลจากการสำรวจเห็นว่า วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่นๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการสอนควรส่งเสริมและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมตลอดชีพให้กว้างขวาง เพื่อเป็นการเตรียมเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้น กีฬาประเภทที่ไม่คัดออกจากกิจกรรมของนักเรียน และกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ ควรได้รับการสนับสนุนไปพร้อมกัน

เพรสลีย์ (Pressley. 1997) ศึกษาเรื่อง การสร้างโปรแกรมนันทนาการเพื่อดูแลผู้สูงอายุได้พบถึงความจำเป็นของการพยาบาลในรูปแบบของนันทนาการเพื่อการบำบัด เพื่อวางแผนในการพยาบาลและให้ความสนใจในเรื่องของผู้ใด ควรเข้ารับเป็นผู้เข้าควบคุมโปรแกรมระหว่างพยาบาลกับผู้เชี่ยวชาญในการดูแล

บอลลิน (Bollin. 1998) ทำการวิจัยกรณีศึกษาเรื่อง การจัดโปรแกรมนันทนาการเฉพาะบ้านแบบอิสระ โดยการใช้โปรแกรมนันทนาการ ซึ่งจัดเป็นเวลา 6 สัปดาห์ กับชายชราวัย 89 ปี ซึ่งเป็นโรคเครียดและมีอาการซึมเศร้า โดยขั้นแรกจะให้ภรรยาของชายชราซึ่งมีอายุ 88 ปี เป็นผู้ดูแลก่อน โดยลักษณะของโปรแกรมนันทนาการจะมีการยืดหยุ่น ตามความต้องการของผู้ใช้โปรแกรม ผลการวิจัยพบว่า หลังการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการเป็นเวลา 6 สัปดาห์ โรคเครียดและอาการซึมเศร้านั้นจะลดลง

คัลป์ (Culp. 1998) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สาววัยรุ่นกับนันทนาการกลางแจ้ง กรณีศึกษาเรื่องผลกระทบของโปรแกรมนันทนาการต่อความรู้สึก พบว่า ในกลุ่มของเด็กวัยรุ่นหญิงนั้น หลังการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งจะส่งผลต่อความรู้สึกในความเป็นครอบครัว และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แต่จะไม่ส่งเสริมด้านความเป็นผู้นำมากเท่ากับกลุ่มของคนที่อยู่ในวัยกลางคน

ซอลบี้ (Sourby. 1998) ศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการนันทนาการเพื่อการบำบัดกับการรักษาในผู้ป่วยโรคระยะเรื้อรังที่สุดท้าย พบว่า การนันทนาการเพื่อการบำบัดเป็นการบรรเทาความเจ็บปวดก่อนตายของผู้ป่วยที่มีโอกาสใช้ชีวิตในระยะสุดท้ายที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการอยู่ในสังคม การบังคับอารมณ์ การให้สังคมยอมรับและการแสดงความรู้สึก

อติลา กัลป์,เอ็ม คามิล โอรูคู และ ออซนุร คารากา (Atila Gul, M. Kamil Orucu and Oznur Karaca. 2006) ศึกษาวิเคราะห์เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมในสวนสาธารณะกือลคูก พบว่า มีพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ เป็นพื้นที่ร้อยละ 10 ของพื้นที่ในสวนสาธารณะ ประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การปิกนิก กีฬา สนามเด็กเล่น ที่ตั้งค่ายพักแรม การเดินทางไกล รวมถึงพื้นที่บริการอาหารและการพักผ่อนอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ความต้องการและลักษณะของผู้มาใช้บริการในสวนสาธารณะเป็นสิ่งที่กำหนดที่สำคัญในการวางแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ

5.2 งานวิจัยในประเทศ

คณิต เขียววิชัย (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยคัดสรรทางสังคมเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการชุมชนของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย จำนวน 8 จังหวัด ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 1,757 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสนใจ ความต้องการด้านกิจกรรมนันทนาการนั้น พบว่า กิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจส่วนมากชอบดูทีวี และฟังเพลงที่บ้าน กิจกรรมมหรสพไทยที่ชอบคือการละเล่น ละครและโขน กิจกรรมการออกกำลังกายชอบการวิ่งเหยาะ ๆ รองลงมาคือ ขี่จักรยาน และเล่นกีฬา จุดมุ่งหมายของการออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพดี และผ่อนคลายความเครียด การเรียนรู้วิธีการเล่นกีฬา จะเรียนจากครูที่โรงเรียน และกลุ่มเพื่อน สถานที่เล่นกีฬาจะชอบเล่นบริเวณบ้าน และสนามกีฬาโรงเรียนใกล้บ้าน

2. ปัจจัยคัดสรรทางสังคมเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการชุมชนของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตก พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการชุมชนมาก ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน

3. ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการชุมชนของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตก ได้แก่ การไม่มีเวลาร่วมกิจกรรม ไม่มีเงินเสียค่าบริการ การเดินทางไม่สะดวก การบริการของแหล่งนันทนาการไม่ดี และขาดผู้นำในการทำกิจกรรมนันทนาการ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยคัดสรรทางสังคมเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการชุมชน พบว่า รายได้ และระยะเวลาในการเดินทางไปทำงานเป็นสาเหตุโดยตรงต่อปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรม อายุเป็นสาเหตุทางตรงและทางอ้อม ศาสนา เพศ อาชีพ และระดับการศึกษาเป็นสาเหตุโดยทางอ้อม

วิภาวี คมคาย (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบล จำนวน 350 คน ผลการศึกษาพบว่าปัญหาการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. มีปัญหาในด้านบุคลากรในระดับมาก ในด้านเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบล มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานให้สอดคล้องกับแผนงานของศูนย์กีฬาอำเภอ และศูนย์กีฬาจังหวัดด้านประชาชนเยาวชนในตำบลได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ ศูนย์กีฬาตำบลในการเบิก-จ่ายอุปกรณ์กีฬา ด้านเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบล มีการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น และขยายขอบเขตความร่วมมือให้กว้างขวางออกไปเพื่อให้เกิดผลทางการปฏิบัติงานและเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบลมีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน

2. ปัญหาในด้านงบประมาณในระดับมาก ด้านการของบประมาณในการจัดกิจกรรมศูนย์กีฬาตำบลด้านการขออนุมัติเบิก - จ่ายการเงินล่าช้า เนื่องจากต้องขออนุมัติจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ด้านการจัดทำโครงการศูนย์กีฬาตำบลสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ ด้านการควบคุมการใช้

งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม ด้านการสรุปรายรับ-รายจ่าย เมื่อเสร็จสิ้นโครงการของศูนย์กีฬาตำบลมีความเหมาะสม

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในระดับมาก ด้านสถานที่ที่ใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ มีจำนวนเพียงพอ ด้านอุปกรณ์กีฬาของศูนย์กีฬาตำบล มีความเพียงพอต่อประชาชน ด้านความปลอดภัยของสถานที่เล่นกีฬา ด้านสนามกีฬาความเหมาะสมและถูกต้องตามมาตรฐานสากล

4. ปัญหาการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบลมีปัญหาในระดับมาก ด้านการกำหนดวันเวลาในการทำกิจกรรม และควบคุมให้ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ ด้านประชาชน เยาวชนในตำบล มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของศูนย์กีฬาตำบลอย่างชัดเจน ด้านมีความชัดเจนของแนวทางปฏิบัติในการติดต่อประสานงานของศูนย์กีฬาตำบล ด้านมีการวางแผนกำหนดตัวบุคลากรผู้รับผิดชอบโครงการของศูนย์กีฬาตำบลอย่างชัดเจน ด้านมีการให้ประชาชน เยาวชนในตำบลเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบลในการดำเนินโครงการของศูนย์กีฬาตำบลและด้านปรัชญา หรือวัตถุประสงค์ในการทำงานพลศึกษาในศูนย์กีฬาตำบลอย่างชัดเจน

ปัทมา จิตปริดากร (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัด คลองลำปำ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้เวลาว่าง ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน ทั้งสามด้าน คือ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรมนันทนาการ พิเศษว่าไม่มีความเหมาะสมและโดยรวมประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการจัดและดำเนินการและด้านกิจกรรมนันทนาการ พิเศษ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ประชาชนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

รัฐศาสตร์ แก้วกล้า (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 5 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาตำบลในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย 5 ภาค กลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการศูนย์กีฬาตำบล จำนวน 377 คน และผู้ใช้บริการศูนย์กีฬาตำบล จำนวน 384 คน รวมทั้งสิ้น 761 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการศูนย์กีฬาตำบลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงาน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากด้านบริบท ส่วนด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยเมื่อนำมาเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า คณะกรรมการศูนย์กีฬาตำบลกับผู้ใช้บริการศูนย์กีฬาตำบล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ทุกด้าน

กรรณิการ์ ไวยสุรา (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของพนักงานสายการผลิตบริษัทในเครือเซ็นทรัลมาร์เก็ตติ้งกรุ๊ป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบ

เทียบปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของพนักงานสายการผลิตบริษัทในเครือเซ็นทรัลมาร์เก็ตติ้งกรุป กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานสายการผลิต จำนวน 300 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของพนักงานสายการผลิตบริษัทในเครือเซ็นทรัลมาร์เก็ตติ้งกรุป โดยรวมและรายด้านมีปัญหาในระดับปานกลาง
 2. การเปรียบเทียบปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของพนักงานสายการผลิตบริษัทในเครือเซ็นทรัลมาร์เก็ตติ้งกรุป พบว่า
 - 2.1 พนักงานที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
 - 2.2 พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
 - 2.3 พนักงานที่มีสถานภาพต่างกัน มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
 - 2.4 พนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ในด้านงานและหน้าที่ความรับผิดชอบ
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการในประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการในภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ยกเว้นภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกเทศมนตรีตำบลของจังหวัดในภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จำนวน 2,673 คน ใน 58 จังหวัด ผลการวิจัยพบว่า
1. กิจกรรมนันทนาการที่ดำเนินการมากโดยรวมทั้ง 4 ภาค เรียงลำดับได้ดังนี้ ฟุตบอล เปตอง กิจกรรมในสนามกีฬา การพูดเสียงตามสาย กิจกรรมในสนามเด็กเล่น การเล่นดนตรี การละเล่นพื้นเมือง การรำกลองยาว กิจกรรมในสวนสาธารณะ การสะสมของเก่า การแกะสลัก กิจกรรมบริเวณน้ำตก การทำตุ๊กตาและของเล่น ร้าฟ่อนเล็บ และการเชิดสิงโต
 2. กิจกรรมนันทนาการที่ดำเนินงานมากที่สุดในภาคต่าง ๆ พบว่า การแกะสลักและกิจกรรมบริเวณน้ำตก พบมากที่สุดใภาคใต้ การทำตุ๊กตาและของเล่น ร้าฟ่อนเล็บ ร้ากลองยาว ฟุตบอล เปตอง สะสมของเก่า การเล่นดนตรี กิจกรรมในสนามเด็กเล่น กิจกรรมในสวนสาธารณะ การพูดเสียงตามสายและการละเล่นพื้นเมือง พบมากที่สุดใภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนการเชิดสิงโต พบมากที่สุดใภาคกลาง
 3. สภาพและปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการโดยรวมทั้ง 4 ภาค อยู่ในระดับปานกลาง
 4. เปรียบเทียบความแตกต่าง
 - 4.1 ภาคที่แตกต่างกันมีสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสภาพการดำเนินงานดีกว่าภาคใต้ส่วน อำเภอมืองและอำเภออื่นๆ มีสภาพการดำเนินงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน
 - 4.2 ภาคที่แตกต่างกันมีปัญหาในการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาในการดำเนินงานมากกว่า

ภาคกลางและภาคตะวันออกและภาคใต้ มีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าภาคตะวันออก ส่วนอำเภอเมืองและอำเภออื่นๆ มีปัญหาการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับกลุ่มบุคคลทุกเพศทุกวัย และในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แต่ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นถึงปัญหาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน ซึ่งส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามความแตกต่างแยกตาม เพศ อายุ และอาชีพ ตลอดจนความสะดวกของสถานที่ที่เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งโดยภาพรวมมักจะเป็นปัญหาด้านบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการบริการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร

เป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สยามกีฬาแห่งชาติ
จำนวน 1,226 คน เป็นหญิง 615 คน เป็นชาย 611 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตาราง เครจซี่และมอร์แกน (ธัญญรัตน์ วงษ์สมัย. 2542 : 35; อ้างอิงจาก Krejcie and Morgan. 1970 : 607-610) ที่ขนาดประชากร 1,226 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 294 คน เป็นชาย 177 คน เป็นหญิง 117 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แบบสอบถามแยกเป็น 2 ด้าน

ด้านสภาพ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) นำระดับสภาพมาแปลความหมายเป็นคะแนนร้อยละตามสภาพความเป็นจริง

ด้านปัญหา โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยศึกษาปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่เกี่ยวข้อง 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ด้านการบริการ

ระดับปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรม	ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

นำระดับปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายข้อและรายด้าน ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 20)

ระดับปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด	4.50-5.00
มาก	3.50-4.49
ปานกลาง	2.50-3.49
น้อย	1.50-2.49
น้อยที่สุด	1.00-1.49

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย ปรินิพนธ์ เอกสาร บทความ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้าง
2. แบบสอบถาม โดยกำหนดประเด็นสภาพและปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรม ที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้ เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือนำข้อมูลมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปปรึกษาอาจารย์ที่ควบคุมปรินิพนธ์ตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วก็นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบและแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหาและหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) หลังจากให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมคำแนะนำต่างๆ ไปพิจารณากับอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโทอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงและแก้ไข

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญและหัวหน้าโครงการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญและหัวหน้าโครงการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการตรวจแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แล้วเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง และนำข้อมูลปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวบรวมมาวิเคราะห์แต่ละข้อในแต่ละด้าน โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหา ในการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้ค่าสถิติค่าที (t - test) และค่าเอฟ (F - test) สำหรับตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Method) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

5. นำข้อมูลตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะมารวบรวมนำเสนอข้อมูลในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ และกิจกรรมที่ใช้บริการ และเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ร้อยละ (Percentage)
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน (Mean of Squares)
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นหรือโอกาส (Probability)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง 294 คน และทำการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และกิจกรรมที่มาใช้บริการ โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการจัดการกิจกรรมนันทนาการตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพและกิจกรรมที่มาใช้บริการ โดยทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ตอนที่ 5 นำข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุปและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และกิจกรรมที่มาใช้บริการ โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง (N=294)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	117	39.80
ชาย	177	60.20
รวม	294	100.00
อายุ		
อายุ 10 - 20 ปี	150	51.00
อายุ 21 - 30 ปี	34	11.60
อายุ 31 - 40 ปี	42	14.30
อายุตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไป	68	23.10
รวม	294	100.00
อาชีพ		
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	156	53.10
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	46	15.60
พนักงานบริษัท	43	14.60
กิจการส่วนตัว	49	16.70
รวม	294	100.00
กิจกรรมที่ใช้บริการ		
กิจกรรมฝึกร้องเพลง	73	24.80
กิจกรรมสอนดนตรีไทย	65	22.10
กิจกรรมสอนดนตรีสากล	49	16.70
กิจกรรมสอนลีลาศ	84	28.60
กิจกรรมสอนนาฏศิลป์	23	7.80
รวม	294	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาแน่นการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 294 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.20 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 39.80

อายุระหว่าง 10-20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาคือ อายุ ตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไปคิดเป็น ร้อยละ 23.10, อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.30 และน้อยที่สุด อายุ 21-30 ปี คิดเป็น ร้อยละ 11.60

อาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.10 รองลงมาคือ กิจการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 16.70, ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 15.60 และน้อยที่สุด พนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 14.60

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาใช้บริการกิจกรรมสอนลีลาศ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.60 รองลงมาคือ กิจกรรมฝึกร้องเพลง คิดเป็นร้อยละ 24.80, กิจกรรมสอนดนตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 22.10, กิจกรรมสอนดนตรีสากล คิดเป็นร้อยละ 16.70 และน้อยที่สุดกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 7.80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง 2-5

ตาราง 2 จำนวน ร้อยละของสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน (N=294)

สภาพการจัดการ กิจกรรมนันทนาการ	ไม่เหมาะสม		เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านบุคลากร	121	3.15	3702	96.85
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	323	7.84	3793	92.16
3. ด้านการบริการ	164	11.18	1306	88.82
รวม	608	7.39	8801	92.61

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เห็นว่าสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.61 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 96.85, 92.16 และ 88.82 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวน ร้อยละ ของสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา
และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร (N=294)

สภาพการจัดการกิจกรรม ด้านบุคลากร	ไม่เหมาะสม		เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ	37	12.60	257	87.40
2. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมนันทนาการ	5	1.70	289	98.30
3. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	7	2.40	287	97.60
4. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตรงต่อเวลา	5	1.70	289	98.30
5. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	5	1.70	289	98.30
6. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์	11	3.70	283	96.30
7. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีบุคลิกภาพ	5	1.70	289	98.30
8. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการให้ได้รับความปลอดภัย	2	0.70	292	99.30
9. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมที่จูงใจต่อผู้เข้าร่วม	12	4.10	282	95.90
10. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการแต่งกายสุภาพสมกับกิจกรรม	7	2.40	287	97.60
11. เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป	14	4.80	280	95.20
12. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	6	2.00	289	98.30
13. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ	5	1.70	289	98.30
รวม	121	3.15	3702	96.85

จากตาราง 3 แสดงว่า สภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากรโดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 96.85 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเห็นว่าสภาพที่เหมาะสมมากที่สุดคือ ผู้นำกิจกรรมนันทนาการดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้ได้รับความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 99.30 น้อยที่สุด คือ จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ คิดเป็น ร้อยละ 87.40

ตาราง 4 จำนวน ร้อยละ ของสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา
และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (N=294)

สภาพการจัดการกิจกรรม ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ไม่เหมาะสม		เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	39	13.30	255	86.70
2. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความปลอดภัย	11	3.70	283	96.30
3. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความสะอาด สะดวกสบาย	21	7.10	273	92.90
4. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด	25	8.50	269	91.50
5. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก	26	8.80	268	91.20
6. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก	51	17.30	243	82.70
7. มีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	49	16.70	245	83.30
8. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีความทันสมัย	18	6.10	276	93.90
9. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีมาตรฐาน	15	5.10	279	94.90
10. อุปกรณ์ที่นำมาใช้เหมาะกับกิจกรรมที่จัดขึ้น	14	4.80	280	95.20
11. อุปกรณ์ที่ใช้มีความแข็งแรงทนทาน	13	4.40	281	95.60
12. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมมีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	5	1.70	289	98.30
13. มีป้ายชี้แจงการใช้บริการในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ	27	9.20	267	90.80
14. การเดินทางมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ	9	3.10	285	96.90
รวม	323	7.84	3793	92.16

จากตาราง 4 แสดงว่า สภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีความเหมาะสมเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.16 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเห็นว่าสภาพที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมมีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 98.30 รองลงมา คือ การเดินทางมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 96.90 และ สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 96.30

ตาราง 5 จำนวน ร้อยละ ของสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการ (N=294)

สภาพการจัดการกิจกรรม ด้านการบริการ	ไม่เหมาะสม		เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ	34	11.60	260	88.40
2. มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ	59	20.10	235	79.90
3. มีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจง ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม	27	9.20	267	90.80
4. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรมมีความสะดวก	32	10.90	262	89.10
5. ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการ	12	4.10	282	95.90
รวม	164	11.18	1306	88.82

จากตาราง 5 แสดงว่า สภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการ โดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.82 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเห็นว่า สภาพที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 95.90 รองลงมา คือ มีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 90.80 และ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรมมีความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 89.10

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ ดังปรากฏตามตาราง 6-25

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน (N=294)

ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	1.92	0.79	น้อย
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.99	0.88	น้อย
3. ด้านการบริการ	2.09	0.90	น้อย
รวม	2.00	0.64	น้อย

จากตาราง 6 แสดงว่า ปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.00$, S.D.=0.64) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน คือ ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านการบริการ ($\bar{X}=2.09$, S.D.=0.90) ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=1.99$, S.D. = 0.88) และด้านบุคลากร ($\bar{X}=1.92$, S.D.=0.79)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
 นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
 กีฬา ด้านบุคลากร (N=294)

ด้านบุคลากร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ	2.17	0.79	น้อย
2. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรม นันทนาการ	1.84	0.74	น้อย
3. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เข้าร่วม กิจกรรม	1.82	0.78	น้อย
4. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตรงต่อเวลา	1.90	0.67	น้อย
5. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	1.85	0.83	น้อย
6. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความสามารถ มีความคิด สร้างสรรค์	1.92	0.81	น้อย
7. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีบุคลิกภาพ	1.80	0.78	น้อย
8. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้ ได้รับความปลอดภัย	1.82	0.73	น้อย
9. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมที่จูงใจต่อผู้เข้าร่วม	1.94	0.87	น้อย
10. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการแต่งกายสุภาพสมกับกิจกรรม	1.76	0.80	น้อย
11. เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป	2.04	0.85	น้อย
12. เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	2.07	0.81	น้อย
13. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ	2.06	0.81	น้อย
รวม	1.92	0.79	น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่า ปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ
 ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร
 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.92$, S.D.=0.79) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้าร่วม
 กิจกรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกได้แก่ จำนวนผู้นำ
 กิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.17$, S.D.=0.79) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการ
 ให้บริการ ($\bar{X} = 2.07$, S.D.=0.81) และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ ($\bar{X} = 2.06$,
 S.D.=0.81)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
 นั้นหนนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
 กีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (N=294)

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	2.12	0.92	น้อย
2. สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีความปลอดภัย	1.84	0.80	น้อย
3. สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีความสะอาด สะดวกสบาย	1.90	0.88	น้อย
4. สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด	2.05	0.84	น้อย
5. สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก	2.14	0.96	น้อย
6. สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก	2.11	1.05	น้อย
7. มีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	2.11	0.93	น้อย
8. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีความทันสมัย	1.93	0.81	น้อย
9. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีมาตรฐาน	1.91	0.77	น้อย
10. อุปกรณ์ที่นำมาใช้เหมาะกับกิจกรรมที่จัดขึ้น	1.91	0.88	น้อย
11. อุปกรณ์ที่ใช้มีความแข็งแรงทนทาน	1.95	0.86	น้อย
12. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมมีความปลอดภัยสำหรับ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	1.82	0.82	น้อย
13. มีป้ายชี้แจงการใช้บริการในสถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการ	2.04	0.86	น้อย
14. การเดินทางมาใช้บริการกิจกรรมนั้นหนนาการ	1.97	0.88	น้อย
รวม	1.99	0.88	น้อย

จากตาราง 8 แสดงว่า ปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนั้นหนนาการ
 ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์
 และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.99$, S.D.=0.88) และเมื่อพิจารณาเป็น
 รายข้อ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ
 แรก ได้แก่ สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก ($\bar{X}= 2.14$, S.D.=0.96)
 รองลงมาคือ สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ($\bar{X}= 2.12$, S.D.=0.92) และ
 สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนนาการมีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{X}= 2.04$,
 S.D.=0.86)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
 นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
 กีฬา ด้านการบริการ (N=294)

ด้านการบริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ	2.16	0.90	น้อย
2. มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ	2.32	0.95	น้อย
3. มีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม	2.04	0.86	น้อย
4. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรมมีความสะดวก	2.03	0.96	น้อย
5. ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการ	1.91	0.82	น้อย
รวม	2.09	0.90	น้อย

จากตาราง 9 แสดงว่า ปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.09$, S.D.=0.90) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ ($\bar{X} = 2.32$, S.D.= 0.95) รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ ($\bar{X} = 2.16$, S.D.=0.90) และมีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 2.04$, S.D.=0.86)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
 นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
 กีฬา ด้านบุคลากร จำแนกตามเพศ

ด้านบุคลากร	หญิง (117)			ชาย (177)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ	2.10	0.77	น้อย	2.14	0.81	น้อย
2. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมนันทนาการ	1.81	0.72	น้อย	1.88	0.76	น้อย
3. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	1.78	0.74	น้อย	1.88	0.83	น้อย
4. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตรงต่อเวลา	1.86	0.64	น้อย	1.96	0.71	น้อย
5. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	1.80	0.81	น้อย	1.91	0.87	น้อย
6. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์	1.86	0.76	น้อย	2.00	0.86	น้อย
7. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีบุคลิกภาพ	1.89	0.82	น้อย	1.80	0.78	น้อย
8. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้ได้รับความปลอดภัย	1.74	0.70	น้อย	1.92	0.76	น้อย
9. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมที่สนใจต่อผู้เข้าร่วม	1.88	0.86	น้อย	2.01	0.87	น้อย
10. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการแต่งกายสุภาพสมกับกิจกรรม	1.74	0.77	น้อย	1.79	0.84	น้อย
11. เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป	2.00	0.87	น้อย	2.10	0.80	น้อย
12. เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	2.04	0.80	น้อย	2.10	0.82	น้อย
13. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ	2.03	0.77	น้อย	2.09	0.87	น้อย
รวม	1.88	0.62	น้อย	1.97	0.68	น้อย

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งหญิงและชายมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร โดยรวม อยู่ในระดับน้อย (หญิง $\bar{X} = 1.88$, S.D.= 0.62 ชาย $\bar{X} = 1.97$, S.D.=0.68) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกได้แก่ จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.10$, S.D.= 0.77) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ ($\bar{X} = 2.04$, S.D.=0.80) และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ ($\bar{X} = 2.03$, S.D. = 0.77) และ เพศชายมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.14$, S.D.=0.81) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป ($\bar{X} = 2.10$, S.D.=0.80) และเจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ ($\bar{X} = 2.10$, S.D.=0.82)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
 นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
 กีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเพศ

ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	หญิง (117)			ชาย (177)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	2.07	0.87	น้อย	2.18	1.00	น้อย
2. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความปลอดภัย	1.75	0.76	น้อย	1.97	0.84	น้อย
3. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความสะอาด	1.89	0.89	น้อย	1.92	0.88	น้อย
4. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด	1.97	0.86	น้อย	2.15	0.79	น้อย
5. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก	2.14	0.97	น้อย	2.12	0.96	น้อย
6. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก	2.04	1.00	น้อย	2.19	1.12	น้อย
7. มีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	1.98	0.90	น้อย	2.30	0.93	น้อย
8. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีความทันสมัย	1.87	0.77	น้อย	2.02	0.84	น้อย
9. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีมาตรฐาน	1.85	0.75	น้อย	1.99	0.79	น้อย
10. อุปกรณ์ที่นำมาใช้เหมาะกับกิจกรรมที่จัดขึ้น	1.89	0.89	น้อย	1.94	0.87	น้อย
11. อุปกรณ์ที่ใช้มีความแข็งแรงทนทาน	1.88	0.83	น้อย	2.04	0.88	น้อย
12. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมมีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	1.78	.082	น้อย	1.88	0.80	น้อย
13. มีป้ายชี้แจงการให้บริการในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ	2.02	0.90	น้อย	2.05	0.78	น้อย
14. การเดินทางมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ	1.91	0.90	น้อย	2.05	0.84	น้อย
รวม	1.93	0.71	น้อย	2.06	0.68	น้อย

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งหญิงและชายมีความปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (หญิง $\bar{X}=1.93$, S.D.=0.71 ชาย $\bar{X}=2.06$, S.D.=0.68) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก ($\bar{X}=2.14$, S.D.=0.97) รองลงมาคือ สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ($\bar{X}=2.07$, S.D.=0.87) และสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก ($\bar{X}=2.04$, S.D.=1.00) และเพศชายมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{X}=2.30$, S.D.=0.93) รองลงมาคือ สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก ($\bar{X}=2.19$, S.D.=1.12) และสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ($\bar{X}=2.18$, S.D.=1.00)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
 นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
 กีฬา ด้านการบริการ จำแนกตามเพศ

ด้านการบริการ	หญิง (117)			ชาย (177)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ	2.05	0.88	น้อย	2.32	0.90	น้อย
2. มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการ บริการ	2.18	0.94	น้อย	2.52	0.92	ปาน กลาง
3. มีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษา ชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม	1.97	0.84	น้อย	2.13	0.87	น้อย
4. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรม มีความสะดวก	1.97	0.90	น้อย	2.10	1.02	น้อย
5. ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการ	1.87	0.85	น้อย	1.96	0.76	น้อย
รวม	2.01	0.75	น้อย	2.20	0.72	น้อย

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ทั้งหญิงและชายมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย (หญิง $\bar{X}=2.01$, S.D.=0.75 ชาย $\bar{X}=2.20$, S.D.=0.72) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกได้แก่ มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ ($\bar{X}=2.18$, S.D.=0.94) รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ ($\bar{X}=2.05$, S.D.=0.88) และเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X}=1.97$, S.D.=0.84) และเพศชายมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ ($\bar{X}=2.52$, S.D.=0.90) ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
 นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
 กีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ปัญหาที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ	หญิง (117)			ชาย (177)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	1.88	0.62	น้อย	1.97	0.68	น้อย
2. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.93	0.71	น้อย	2.06	0.68	น้อย
3. ด้านการบริการ	2.01	0.75	น้อย	2.20	0.72	น้อย
รวม	1.94	0.63	น้อย	2.08	0.64	น้อย

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ทั้งหญิงและชายมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวม ทุกด้านอยู่ในระดับน้อย (หญิง $\bar{X} = 1.94$, S.D. = 0.63 ชาย $\bar{X} = 2.08$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร จำแนกตามอายุ

ด้านบุคลากร	10-20 ปี (150)			ระหว่าง 21-30 ปี (34)			31- 40 ปี (42)			41 ปีขึ้นไป (68)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ	2.08	0.77	น้อย	2.06	0.49	น้อย	2.17	0.76	น้อย	2.40	0.91	น้อย
2. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมนันทนาการ	1.59	0.67	น้อย	2.06	0.55	น้อย	1.92	0.51	น้อย	2.25	0.85	น้อย
3. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	1.58	0.73	น้อย	2.06	0.49	น้อย	1.83	0.66	น้อย	2.23	0.86	น้อย
4. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตรงต่อเวลา	1.79	0.54	น้อย	2.09	0.57	น้อย	1.79	0.68	น้อย	2.13	0.87	น้อย
5. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	1.56	0.70	น้อย	2.35	0.81	น้อย	1.88	0.77	น้อย	2.20	0.91	น้อย
6. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความสามารถมีความคิดสร้างสรรค์	1.61	0.67	น้อย	2.26	0.71	น้อย	2.09	0.76	น้อย	2.30	0.88	น้อย
7. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีบุคลิกภาพ	1.55	0.71	น้อย	2.12	0.77	น้อย	1.83	0.62	น้อย	2.16	0.82	น้อย
8. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการให้ได้รับความปลอดภัย	1.68	0.70	น้อย	2.00	0.60	น้อย	1.78	0.65	น้อย	2.04	0.80	น้อย
9. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมที่จูงใจต่อผู้เข้าร่วม	1.60	0.71	น้อย	2.41	0.78	น้อย	2.12	0.86	น้อย	2.32	0.92	น้อย
10. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการแต่งกายสุภาพสมกับกิจกรรม	1.67	0.70	น้อย	1.88	0.88	น้อย	1.60	0.70	น้อย	2.01	0.95	น้อย
11. เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป	1.72	0.74	น้อย	2.32	0.73	น้อย	2.40	0.66	น้อย	2.37	0.94	น้อย
12. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	1.85	0.67	น้อย	2.29	0.97	น้อย	2.21	0.81	น้อย	2.34	0.89	น้อย
13. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ	1.84	0.70	น้อย	2.06	0.77	น้อย	2.26	0.82	น้อย	2.40	0.92	น้อย
รวม	1.70	0.57	น้อย	2.15	0.47	น้อย	2.00	0.53	น้อย	2.24	0.73	น้อย

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งที่มีอายุ 10 - 20 ปี อายุระหว่าง 21 - 30 ปี อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (อายุ 10-20 ปี $\bar{X}=1.70$, S.D.=0.57, อายุระหว่าง 21-30 ปี $\bar{X}=2.15$, S.D.=0.47, อายุ 31 - 40 ปี $\bar{X} = 2.00$, S.D. = 0.53 และอายุ 41 ปีขึ้นไป $\bar{X}=2.24$, S.D=0.73) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกช่วงอายุมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	10-20 ปี (150)			ระหว่าง 21-30 ปี (34)			31- 40 ปี (42)			41 ปีขึ้นไป (68)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	1.89	0.83	น้อย	2.41	0.78	น้อย	2.14	0.87	น้อย	2.47	1.05	น้อย
2. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความปลอดภัย	1.62	0.67	น้อย	2.05	0.64	น้อย	1.88	0.77	น้อย	2.17	0.99	น้อย
3. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความสะอาด สะดวกสบาย	1.62	0.68	น้อย	1.09	0.67	น้อย	2.09	0.90	น้อย	2.30	1.14	น้อย
4. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด	1.77	0.80	น้อย	2.38	0.65	น้อย	2.26	0.80	น้อย	2.35	0.84	น้อย
5. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก	1.71	0.77	น้อย	2.53	0.75	ปานกลาง	2.52	0.94	ปานกลาง	2.63	1.05	ปานกลาง
6. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก	1.87	0.99	น้อย	2.35	1.01	น้อย	2.16	0.96	น้อย	2.45	1.14	น้อย
7. มีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	1.92	0.86	น้อย	2.09	0.79	น้อย	2.12	0.83	น้อย	2.50	1.07	น้อย
8. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีความทันสมัย	1.64	0.76	น้อย	2.15	0.61	น้อย	2.09	0.53	น้อย	2.35	8.89	น้อย
9. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีมาตรฐาน	1.66	0.69	น้อย	2.06	0.60	น้อย	1.92	0.64	น้อย	2.35	0.87	น้อย
10. อุปกรณ์ที่นำมาใช้เหมาะกับกิจกรรมที่จัดขึ้น	1.68	0.73	น้อย	2.00	0.89	น้อย	1.90	0.85	น้อย	2.38	1.02	น้อย
11. อุปกรณ์ที่ใช้มีความแข็งแรงทนทาน	1.84	0.71	น้อย	1.85	0.82	น้อย	1.83	0.85	น้อย	2.30	1.05	น้อย
12. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมมีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วม	1.58	0.70	น้อย	1.91	0.79	น้อย	1.97	0.72	น้อย	2.22	0.92	น้อย
13. มีป้ายชี้แจงการใช้บริการในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ	1.80	0.62	น้อย	2.02	0.80	น้อย	2.29	0.99	น้อย	2.42	1.05	น้อย
14. การเดินทางมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ	1.80	0.68	น้อย	2.11	0.88	น้อย	2.05	0.85	น้อย	2.23	1.17	น้อย
รวม	1.74	0.59	น้อย	2.15	0.50	น้อย	2.09	0.62	น้อย	2.37	0.84	น้อย

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งที่มีอายุ 10-20 ปี อายุระหว่าง 21 - 30 ปี อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม อยู่ในระดับน้อย (อายุ 10 - 20 ปี $\bar{X}=1.74$, S.D.=0.59, อายุระหว่าง 21-30 ปี $\bar{X}=2.15$, S.D.=0.50, อายุ 31-40 ปี $\bar{X}=2.09$, S.D.=0.62 และอายุ 41 ปีขึ้นไป $\bar{X}=2.37$, S.D.=0.84) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อายุ 10-20 ปี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ และอายุระหว่าง 21-30 ปี, อายุ 31-40 ปี, อายุ 41 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคือ สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก ($\bar{X}=2.53$, S.D.=0.75, $\bar{X}=2.52$, S.D.=0.94 และ $\bar{X}=2.63$, S.D.=1.05) ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการ จำแนกตามอายุ

ด้านการบริการ	10-20 ปี (150)			ระหว่าง 21-30 ปี (34)			31- 40 ปี (42)			41 ปีขึ้นไป (68)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ	1.82	0.88	น้อย	2.35	0.64	น้อย	2.54	0.74	ปานกลาง	2.56	0.89	ปานกลาง
2. มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ	1.98	0.87	น้อย	2.47	0.86	น้อย	2.61	0.88	ปานกลาง	2.80	0.92	ปานกลาง
3. มีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม	1.66	0.77	น้อย	2.38	0.70	น้อย	2.38	0.70	น้อย	2.48	0.82	น้อย
4. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรมมีความสะดวก	1.65	0.81	น้อย	2.26	0.86	น้อย	2.31	0.94	น้อย	2.56	0.97	ปานกลาง
5. ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการ	1.71	0.61	น้อย	2.00	0.81	น้อย	2.05	0.79	น้อย	2.22	1.09	น้อย
รวม	1.76	0.68	น้อย	2.29	0.59	น้อย	2.38	0.60	น้อย	2.52	0.70	น้อย

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งที่มีอายุ 10-20 ปี อายุระหว่าง 21-30 ปี อายุ 31- 40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไปมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการโดยรวม อยู่ในระดับน้อย (อายุ 10-20 ปี $\bar{X}$ =1.76, S.D.=0.68, อายุระหว่าง 21-30 ปี $\bar{X}$ =2.29, S.D.=0.59, อายุ 31-40 ปี $\bar{X}$ =2.38, S.D.=0.60 และอายุ 41 ปีขึ้นไป $\bar{X}$ =2.52, S.D.=0.70) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อายุ 10-20 ปีและอายุระหว่าง 21-30 ปี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ และ อายุ 31-40 ปีมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคือ การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ และมีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ ($\bar{X}$ =2.54, S.D.=0.74 และ $\bar{X}$ =2.61, S.D.=0.88) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และอายุ 41 ปีขึ้นไปมีปัญหาเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ และการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรมมีความสะดวก ($\bar{X}$ =2.59, S.D.=0.89, $\bar{X}$ =2.80, S.D.=0.92 และ $\bar{X}$ =2.56, S.D.=0.97) ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ปัญหาที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ	10-20 ปี (150)			ระหว่าง 21-30 ปี (34)			31- 40 ปี (42)			41 ปีขึ้นไป (68)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	1.70	0.57	น้อย	2.15	0.47	น้อย	2.00	0.53	น้อย	2.24	0.73	น้อย
2. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.74	0.59	น้อย	2.15	0.50	น้อย	2.09	0.62	น้อย	2.37	0.84	น้อย
3. ด้านการบริการ	1.76	0.68	น้อย	2.29	0.59	น้อย	2.38	0.60	น้อย	2.52	0.70	น้อย
รวม	1.73	0.57	น้อย	2.20	0.46	น้อย	2.15	0.49	น้อย	2.38	0.69	น้อย

จากตาราง 17 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งที่มีอายุ 10-20 ปี อายุระหว่าง 21-30 ปี อายุ 31-40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไปมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย (อายุ 10-20 ปี $\bar{X}=1.73$, S.D.=0.57 อายุระหว่าง 21-30 ปี $\bar{X}= 2.20$, S.D.=0.46 อายุ 31-40 ปี $\bar{X}= 2.15$, S.D.=0.49 และอายุ 41 ปีขึ้นไป $\bar{X}= 2.38$, S.D.=0.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร จำแนกตามอาชีพ

ด้านบุคลากร	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา (156)			ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (46)			พนักงานบริษัท (43)			กิจการส่วนตัว (49)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ	2.08	0.76	น้อย	2.04	0.76	น้อย	2.39	0.69	น้อย	2.32	0.92	น้อย
2. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมนันทนาการ	1.60	0.67	น้อย	2.06	0.71	น้อย	2.02	0.46	น้อย	2.24	0.88	น้อย
3. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	1.61	0.74	น้อย	1.96	0.60	น้อย	2.04	0.61	น้อย	2.18	0.95	น้อย
4. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตรงต่อเวลา	1.81	0.55	น้อย	1.93	0.71	น้อย	1.90	0.60	น้อย	2.14	0.93	น้อย
5. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	1.59	0.72	น้อย	2.15	0.86	น้อย	1.98	0.60	น้อย	2.26	1.04	น้อย
6. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความสามารถมีความคิดสร้างสรรค์	1.65	0.72	น้อย	2.17	0.77	น้อย	2.30	0.67	น้อย	2.18	0.93	น้อย
7. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีบุคลิกภาพ	1.59	0.76	น้อย	1.89	0.71	น้อย	2.04	0.48	น้อย	2.16	0.90	น้อย
8. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการให้ได้รับความปลอดภัย	1.70	0.73	น้อย	1.89	0.71	น้อย	1.93	0.55	น้อย	2.00	0.82	น้อย
9. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมที่สนใจต่อผู้เข้าร่วม	1.63	0.75	น้อย	2.24	0.84	น้อย	2.32	0.80	น้อย	2.26	0.95	น้อย
10. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการแต่งกายสุภาพสมกับกิจกรรม	1.70	0.75	น้อย	1.72	0.86	น้อย	1.79	0.64	น้อย	1.98	0.99	น้อย
11. เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป	1.76	0.77	น้อย	2.19	0.75	น้อย	2.53	0.73	น้อย	2.37	0.91	น้อย
12. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	1.88	0.70	น้อย	2.13	0.91	น้อย	2.25	0.73	น้อย	2.45	0.96	น้อย
13. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ	1.85	0.71	น้อย	2.08	0.89	น้อย	2.42	0.79	น้อย	2.37	0.88	น้อย
รวม	1.73	0.58	น้อย	2.04	0.57	น้อย	2.15	0.44	น้อย	2.22	0.80	น้อย

จากตาราง 18 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท และกิจการส่วนตัว มีปัญหาต่อการจัดการ กิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา $\bar{X}=1.73$, S.D.=0.58, ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ $\bar{X}=2.04$, S.D.=0.57, พนักงานบริษัท $\bar{X}=2.15$, S.D.=0.44 และ กิจการส่วนตัว $\bar{X}=2.22$, S.D.=0.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกอาชีพมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอาชีพ

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา (156)			ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (46)			พนักงานบริษัท (43)			กิจการส่วนตัว (49)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	1.92	0.86	น้อย	2.43	0.80	น้อย	2.35	0.92	น้อย	2.22	1.07	น้อย
2. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความปลอดภัย	1.65	0.86	น้อย	2.00	0.82	น้อย	2.00	0.65	น้อย	2.14	1.06	น้อย
3. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความสะอาด สะดวกสบาย	1.66	0.70	น้อย	2.00	0.89	น้อย	2.14	0.77	น้อย	2.38	1.18	น้อย
4. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด	1.81	0.82	น้อย	2.22	0.83	น้อย	2.27	0.59	น้อย	2.36	0.88	น้อย
5. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก	1.80	0.82	น้อย	2.46	0.75	น้อย	2.60	0.90	ปานกลาง	2.59	1.13	ปานกลาง
6. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก	1.91	1.01	น้อย	1.98	0.88	น้อย	2.41	0.96	น้อย	2.55	1.21	น้อย
7. มีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	1.96	0.87	น้อย	1.96	0.72	น้อย	2.37	0.90	น้อย	2.49	1.14	น้อย
8. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีความทันสมัย	1.66	0.76	น้อย	2.11	0.57	น้อย	2.21	0.60	น้อย	2.37	0.97	น้อย
9. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีมาตรฐาน	1.67	0.69	น้อย	2.06	0.65	น้อย	2.16	0.65	น้อย	2.29	0.96	น้อย
10. อุปกรณ์ที่นำมาใช้เหมาะกับกิจกรรมที่จัดขึ้น	1.73	0.77	น้อย	2.00	0.82	น้อย	2.13	0.99	น้อย	2.22	1.05	น้อย
11. อุปกรณ์ที่ใช้มีความแข็งแรงทนทาน	1.85	0.73	น้อย	1.87	0.88	น้อย	2.02	0.86	น้อย	2.24	1.11	น้อย
12. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมมีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วม	1.60	0.73	น้อย	1.96	0.82	น้อย	2.07	0.70	น้อย	2.18	0.95	น้อย
13. มีป้ายชี้แจงการให้บริการในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ	1.80	0.63	น้อย	2.28	0.93	น้อย	2.34	1.04	น้อย	2.26	1.02	น้อย
14. การเดินทางมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ	1.83	0.71	น้อย	2.08	1.03	น้อย	2.07	0.99	น้อย	2.20	1.06	น้อย
รวม	1.78	0.60	น้อย	2.11	0.63	น้อย	2.22	0.61	น้อย	2.32	0.89	น้อย

จากตาราง 19 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท และกิจการส่วนตัว มีปัญหาต่อการจัดการ กิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา $\bar{X}=1.78$, S.D.=0.60, ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ $\bar{X}=2.11$, S.D.=0.63, พนักงานบริษัท $\bar{X}=2.22$, S.D.=0.61 และ กิจการส่วนตัว $\bar{X}=2.32$, S.D.=0.89) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ และพนักงานบริษัท และกิจการส่วนตัว มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ สถานที่จัดกิจกรรม นันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก ($\bar{X}=2.60$, S.D.=0.90, $\bar{X}=2.59$, S.D.=1.13) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการ จำแนกตามอาชีพ

ด้านการบริการ	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา (156)			ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (46)			พนักงานบริษัท (43)			กิจการส่วนตัว (49)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ	1.83	0.88	น้อย	2.57	0.75	ปานกลาง	2.47	0.67	น้อย	2.53	0.92	ปานกลาง
2. มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ	2.01	0.90	น้อย	2.60	0.88	ปานกลาง	2.67	0.87	ปานกลาง	2.70	0.92	ปานกลาง
3. มีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม	1.70	0.80	น้อย	2.50	0.84	ปานกลาง	2.23	0.57	น้อย	2.52	0.79	ปานกลาง
4. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรมมีความสะดวก	1.69	0.83	น้อย	2.41	0.98	น้อย	2.21	0.83	น้อย	2.59	0.98	ปานกลาง
5. ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการ	1.73	0.64	น้อย	1.89	0.90	น้อย	2.07	0.70	น้อย	2.35	1.11	น้อย
รวม	1.79	0.69	น้อย	2.40	0.67	น้อย	2.33	0.48	น้อย	2.53	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา $\bar{X}=1.79$, S.D.=0.60, ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ $\bar{X}=2.40$, S.D.=0.67 และพนักงานบริษัท $\bar{X}=2.33$, S.D.=0.48) และกิจการส่วนตัว มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.53$, S.D.=0.75)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

ปัญหาที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ	นักเรียน/นิสิต/ นักศึกษา (156)			ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ(46)			พนักงานบริษัท (43)			กิจการส่วนตัว (49)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	1.73	0.58	น้อย	2.04	0.57	น้อย	2.15	0.44	น้อย	2.22	0.80	น้อย
2. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.78	0.60	น้อย	2.11	0.63	น้อย	2.22	0.61	น้อย	2.32	0.89	น้อย
3. ด้านการบริการ	1.79	0.69	น้อย	2.40	0.67	น้อย	2.33	0.48	น้อย	2.53	0.75	ปานกลาง
รวม	1.77	0.59	น้อย	2.18	0.54	น้อย	2.24	0.42	น้อย	2.36	0.75	น้อย

จากตาราง 21 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท และกิจการส่วนตัว มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย (นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา $\bar{X}=1.77$, S.D.=0.59 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ $\bar{X}= 2.18$, S.D.=0.54 พนักงานบริษัท $\bar{X} = 2.24$, S.D.=0.42 และกิจการส่วนตัว $\bar{X} = 2.36$, S.D.=0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร จำแนกกิจกรรมที่มาใช้บริการ

ด้านบุคลากร	กิจกรรมฝึกร้องเพลง			กิจกรรมสอนดนตรีไทย			กิจกรรมสอนดนตรีสากล (49)			กิจกรรมสอนลีลาศ			กิจกรรมสอนนาฏศิลป์		
	(73)			(65)						(84)			(23)		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ	2.39	0.88	น้อย	1.82	0.61	น้อย	2.41	0.81	น้อย	2.15	0.77	น้อย	1.96	0.47	น้อย
2. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมนันทนาการ	2.17	0.78	น้อย	1.13	0.50	น้อยที่สุด	1.93	0.66	น้อย	2.02	0.60	น้อย	1.91	0.42	น้อย
3. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	2.17	0.75	น้อย	1.11	0.40	น้อยที่สุด	1.98	0.88	น้อย	1.91	0.66	น้อย	2.04	0.56	น้อย
4. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตรงต่อเวลา	2.08	0.78	น้อย	1.65	0.60	น้อย	1.90	0.59	น้อย	1.89	0.64	น้อย	2.09	0.60	น้อย
5. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	2.11	0.84	น้อย	1.15	0.54	น้อยที่สุด	1.92	0.84	น้อย	2.07	0.79	น้อย	2.00	0.60	น้อย
6. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความสามารถมีความคิดสร้างสรรค์	2.14	0.80	น้อย	1.14	0.46	น้อยที่สุด	2.04	0.68	น้อย	2.23	0.80	น้อย	2.04	0.37	น้อย
7. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีบุคลิกภาพ	1.97	0.72	น้อย	1.17	0.60	น้อยที่สุด	1.83	0.80	น้อย	2.06	0.73	น้อย	2.00	0.52	น้อย
8. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการให้ได้รับความปลอดภัย	1.93	0.75	น้อย	1.32	0.56	น้อยที่สุด	2.04	0.79	น้อย	1.94	0.73	น้อย	1.91	0.60	น้อย
9. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมที่จูงใจต่อผู้เข้าร่วม	2.27	0.90	น้อย	1.14	0.46	น้อยที่สุด	2.04	0.79	น้อย	2.18	0.81	น้อย	2.00	0.60	น้อย
10. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการแต่งกายสุภาพสมกับกิจกรรม	1.98	0.75	น้อย	1.14	0.68	น้อยที่สุด	1.96	0.79	น้อย	1.67	0.88	น้อย	2.00	0.52	น้อย
11. เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป	2.47	0.84	น้อย	1.46	0.77	น้อยที่สุด	1.93	0.72	น้อย	2.13	0.76	น้อย	2.17	0.72	น้อย
12. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	2.42	0.78	น้อย	1.58	0.66	น้อย	2.14	0.71	น้อย	2.06	0.86	น้อย	2.17	0.72	น้อย
13. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ	2.41	0.83	น้อย	1.56	0.61	น้อย	2.10	0.80	น้อย	2.10	0.80	น้อย	2.13	0.69	น้อย
รวม	2.19	0.61	น้อย	1.36	0.46	น้อยที่สุด	2.02	0.61	น้อย	2.03	0.58	น้อย	2.03	0.50	น้อย

จากตาราง 22 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งกลุ่มกิจกรรมฝึกร้องเพลง กิจกรรมสอนดนตรีสากล กิจกรรมสอนลีลาศ และกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ มีปัญหาต่อการจัดการ กิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (กิจกรรมฝึกร้องเพลง $\bar{X}=2.19$, S.D.=0.61 กิจกรรมสอนดนตรีสากล $\bar{X}=2.02$, S.D.=0.61 กิจกรรมสอนลีลาศ $\bar{X}=2.03$, S.D.=0.58 และกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ $\bar{X}=2.03$, S.D.=0.50) ส่วนกลุ่มกิจกรรมสอนดนตรีไทย มีปัญหาต่อการจัดการ ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.36$, S.D.=0.46)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกกิจกรรมที่มาใช้บริการ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	กิจกรรมผิกร่องเพลง (73)			กิจกรรมสอนดนตรีไทย (65)			กิจกรรมสอนดนตรีสากล (49)			กิจกรรมสอนลีลาศ (84)			กิจกรรมสอนนาฏศิลป์ (23)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	2.41	0.98	น้อย	1.43	0.59	น้อยที่สุด	2.39	0.89	น้อย	2.27	0.91	น้อย	2.00	0.60	น้อย
2. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความปลอดภัย	2.06	0.87	น้อย	1.35	0.62	น้อยที่สุด	1.88	0.78	น้อย	1.95	0.79	น้อย	2.00	0.52	น้อย
3. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความสะอาด สะดวกสบาย	2.38	1.05	น้อย	1.23	0.52	น้อยที่สุด	1.96	0.64	น้อย	1.95	0.83	น้อย	2.00	0.60	น้อย
4. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด	2.34	0.90	น้อย	1.23	0.52	น้อยที่สุด	2.33	0.80	น้อย	2.27	0.68	น้อย	2.00	0.43	น้อย
5. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก	2.56	1.06	น้อย	1.25	0.56	น้อยที่สุด	2.06	0.80	น้อย	2.51	0.83	ปานกลาง	2.08	0.51	น้อย
6. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก	2.49	1.12	น้อย	1.23	0.52	น้อยที่สุด	2.43	1.06	น้อย	2.24	1.00	น้อย	2.17	0.72	น้อย
7. มีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	2.59	1.01	ปานกลาง	1.41	0.75	น้อยที่สุด	2.39	0.76	น้อย	2.07	0.85	น้อย	2.04	0.47	น้อย
8. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีความทันสมัย	2.33	0.75	น้อย	1.12	0.45	น้อยที่สุด	2.00	0.71	น้อย	2.14	0.78	น้อย	2.04	0.47	น้อย
9. อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีมาตรฐาน	2.16	0.70	น้อย	1.23	0.52	น้อยที่สุด	1.98	0.56	น้อย	2.14	0.85	น้อย	2.00	0.52	น้อย
10. อุปกรณ์ที่นำมาใช้เหมาะกับกิจกรรมที่จัดขึ้น	2.28	0.98	น้อย	1.23	0.52	น้อยที่สุด	2.06	0.69	น้อย	1.99	0.91	น้อย	2.09	0.60	น้อย
11. อุปกรณ์ที่ใช้มีความแข็งแรงทนทาน	2.16	0.99	น้อย	1.64	0.74	น้อย	1.96	0.68	น้อย	1.99	0.95	น้อย	1.96	0.37	น้อย
12. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมมีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	2.05	0.93	น้อย	1.17	0.57	น้อยที่สุด	1.94	0.80	น้อย	2.00	0.68	น้อย	2.04	0.56	น้อย
13. มีป้ายชี้แจงการใช้บริการในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ	2.21	1.04	น้อย	1.63	0.63	น้อย	1.94	0.69	น้อย	2.23	0.87	น้อย	2.17	0.56	น้อย
14. การเดินทางมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ	2.10	1.07	น้อย	1.52	0.62	น้อย	2.06	0.77	น้อย	2.07	0.86	น้อย	2.22	0.74	น้อย
รวม	2.30	0.75	น้อย	1.34	0.46	น้อยที่สุด	2.09	0.49	น้อย	2.13	0.67	น้อย	2.06	0.42	น้อย

จากตาราง 23 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งกลุ่มกิจกรรมฝึกร้องเพลง กิจกรรมสอนดนตรีสากล กิจกรรมสอนลีลาศ และกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ มีปัญหาต่อการจัดการ กิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (กิจกรรมฝึกร้องเพลง $\bar{X}=2.30$, S.D.=0.75 กิจกรรมสอนดนตรีสากล $\bar{X}=2.09$, S.D.=0.49 กิจกรรมสอนลีลาศ $\bar{X}=2.13$, S.D.=0.67 และกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ $\bar{X}=2.06$, S.D.=0.42) ส่วนกลุ่มกิจกรรมสอนดนตรีไทย มีปัญหาต่อการจัดกิจกรรมด้านการบริการโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.34$, S.D.=0.46)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการ จำแนกกิจกรรมที่มาใช้บริการ

ด้านการบริการ	กิจกรรมฝึกร้องเพลง (73)			กิจกรรมสอนดนตรีไทย (65)			กิจกรรมสอนดนตรีสากล (49)			กิจกรรมสอนลีลาศ (84)			กิจกรรมสอนนาฏศิลป์ (23)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ	2.40	0.76	น้อย	1.43	0.75	น้อยที่สุด	2.04	0.91	น้อย	2.58	0.85	ปานกลาง	2.13	0.55	น้อย
2. มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการบริการ	2.53	0.85	ปานกลาง	1.62	0.93	น้อย	2.27	0.67	น้อย	2.72	0.93	ปานกลาง	2.22	0.74	น้อย
3. มีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม	2.37	0.77	น้อย	1.28	0.67	น้อยที่สุด	1.90	0.77	น้อย	2.37	0.74	น้อย	2.22	0.74	น้อย
4. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรมมีความสะดวก	2.53	0.76	ปานกลาง	1.22	0.72	น้อยที่สุด	1.90	0.77	น้อย	2.24	1.10	น้อย	2.22	0.74	น้อย
5. ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการ	2.35	0.93	น้อย	1.43	0.64	น้อยที่สุด	1.94	0.52	น้อย	1.83	0.83	น้อย	2.09	0.51	น้อย
รวม	2.44	0.64	น้อย	1.39	0.61	น้อยที่สุด	2.01	0.62	น้อย	2.35	0.66	น้อย	2.17	0.56	น้อย

จากตาราง 24 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งกลุ่มกิจกรรมฝึกร้องเพลง กิจกรรมสอนดนตรีสากล กิจกรรมสอนลีลาศ และกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย (กิจกรรมฝึกร้องเพลง $\bar{X}=2.44$, S.D.=0.64 กิจกรรมสอนดนตรีสากล $\bar{X}=2.01$, S.D.=0.62 กิจกรรมสอนลีลาศ $\bar{X}=2.35$, S.D.=0.66 และกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ $\bar{X}=2.17$, S.D.=0.56) ส่วนกลุ่มกิจกรรมสอนดนตรีไทย มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมด้านการบริการโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.36$, S.D.=0.61)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามกิจกรรมที่มาใช้บริการ

ด้านการบริการ	กิจกรรมฝึกร้องเพลง			กิจกรรมสอนดนตรีไทย			กิจกรรมสอนดนตรีสากล			กิจกรรมสอนลีลาศ			กิจกรรมสอนนาฏศิลป์		
	(73)			(65)			(49)			(84)			(23)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	2.19	0.61	น้อย	1.36	0.46	น้อยที่สุด	2.02	0.61	น้อย	2.03	0.58	น้อย	2.03	0.50	น้อย
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.30	0.75	น้อย	1.34	0.46	น้อยที่สุด	2.09	0.49	น้อย	2.13	0.67	น้อย	2.06	0.42	น้อย
3. ด้านการบริการ	2.44	0.64	น้อย	1.39	0.61	น้อยที่สุด	2.01	0.62	น้อย	2.35	0.66	น้อย	2.17	0.56	น้อย
รวม	2.31	0.58	น้อย	1.36	0.47	น้อยที่สุด	2.04	0.53	น้อย	2.17	0.58	น้อย	2.09	0.45	น้อย

จากตาราง 25 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทั้งกลุ่มกิจกรรมฝึกร้องเพลง กิจกรรมสอนดนตรีสากล กิจกรรมสอนลีลาศ กิจกรรมสอนนาฏศิลป์ มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย (กิจกรรมฝึกร้องเพลง $\bar{X}=2.31$, S.D.=0.58 กิจกรรมสอนดนตรีสากล $\bar{X}=2.04$, S.D.=0.53 กิจกรรมสอนลีลาศ $\bar{X}=2.17$, S.D.=0.58 และ กิจกรรมสอนนาฏศิลป์ $\bar{X}=2.09$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนกลุ่มกิจกรรมสอนดนตรีไทย มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.36$, S.D.=0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการจัดการกิจกรรมนันทนาการตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพและกิจกรรมที่มาใช้บริการ โดยทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) ดังปรากฏผลตามตาราง 26-32

ตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ	หญิง (n=117)		ชาย (n=177)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านบุคลากร	1.77	0.68	1.94	0.73	-2.053*	0.041
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.93	0.74	2.10	0.78	-1.897	0.059
3. ด้านการบริการ	1.97	0.80	2.19	0.79	-2.282*	0.023
รวม	1.84	0.71	2.05	0.74	-2.427*	0.016

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 26 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติของสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัย ข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีเพศต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร และ ด้านการบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 27 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	17.206	3	5.735	12.898 [*]	0.000
	ภายในกลุ่ม	128.957	290	0.445		
	รวม	146.163	293			
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	19.485	3	6.495	12.683 [*]	0.000
	ภายในกลุ่ม	148.515	290	0.512		
	รวม	168.000	293			
3. ด้านการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	38.142	3	12.714	24.601 [*]	0.000
	ภายในกลุ่ม	149.875	290	0.517		
	รวม	188.017	293			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	20.693	3	6.898	14.745 [*]	0.000
	ภายในกลุ่ม	135.660	290	0.468		
	รวม	156.354	293			

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 27 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัย ข้อที่ 2

ตาราง 28 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ระหว่างอายุกับปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความคิดเห็น	อายุ	$\bar{X}$	10-20 ปี	ระหว่าง 21-30 ปี	31- 40 ปี	41 ปีขึ้นไป
			1.61	2.06	1.90	2.18
1. ด้านบุคลากร	10-20 ปี	1.61	-	0.45 [*]	0.29	0.57 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.06	-	-	-0.16	0.12
	31- 40 ปี	1.90	-	-	-	0.28
	41 ปีขึ้นไป	2.18	-	-	-	-
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวก		$\bar{X}$	1.76	2.18	2.12	2.37
	10-20 ปี	1.76	-	0.42 [*]	0.36 [*]	0.61 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.18	-	-	-0.06	0.19
	31- 40 ปี	2.12	-	-	-	0.25
3. ด้านการบริการ		$\bar{X}$	1.71	2.26	2.36	2.53
	10-20 ปี	1.71	-	0.55 [*]	0.65 [*]	0.82 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.26	-	-	0.10	0.27
	31- 40 ปี	2.36	-	-	-	0.17
รวม		$\bar{X}$	1.68	2.12	2.02	2.31
	10-20 ปี	1.68	-	0.44 [*]	0.34 [*]	0.63 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.12	-	-	-0.10	0.19
	31- 40 ปี	2.02	-	-	-	0.29 [*]
		$\bar{X}$	1.61	2.06	1.90	2.18
	10-20 ปี	1.61	-	0.45 [*]	0.29	0.57 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.06	-	-	-0.16	0.12
	31- 40 ปี	1.90	-	-	-	0.28
		$\bar{X}$	1.76	2.18	2.12	2.37
	10-20 ปี	1.76	-	0.42 [*]	0.36 [*]	0.61 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.18	-	-	-0.06	0.19
	31- 40 ปี	2.12	-	-	-	0.25
		$\bar{X}$	1.71	2.26	2.36	2.53
	10-20 ปี	1.71	-	0.55 [*]	0.65 [*]	0.82 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.26	-	-	0.10	0.27
	31- 40 ปี	2.36	-	-	-	0.17
		$\bar{X}$	1.68	2.12	2.02	2.31
	10-20 ปี	1.68	-	0.44 [*]	0.34 [*]	0.63 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.12	-	-	-0.10	0.19
	31- 40 ปี	2.02	-	-	-	0.29 [*]
		$\bar{X}$	1.61	2.06	1.90	2.18
	10-20 ปี	1.61	-	0.45 [*]	0.29	0.57 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.06	-	-	-0.16	0.12
	31- 40 ปี	1.90	-	-	-	0.28
		$\bar{X}$	1.76	2.18	2.12	2.37
	10-20 ปี	1.76	-	0.42 [*]	0.36 [*]	0.61 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.18	-	-	-0.06	0.19
	31- 40 ปี	2.12	-	-	-	0.25
		$\bar{X}$	1.71	2.26	2.36	2.53
	10-20 ปี	1.71	-	0.55 [*]	0.65 [*]	0.82 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.26	-	-	0.10	0.27
	31- 40 ปี	2.36	-	-	-	0.17
		$\bar{X}$	1.68	2.12	2.02	2.31
	10-20 ปี	1.68	-	0.44 [*]	0.34 [*]	0.63 [*]
	ระหว่าง 21-30 ปี	2.12	-	-	-0.10	0.19
	31- 40 ปี	2.02	-	-	-	0.29 [*]

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรม
 นั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05

จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการ
 จัดการกิจกรรมนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว
 และกีฬา โดยรวม พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุ 10 -20 ปี มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรม
 นั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา น้อย
 กว่า อายุ 21 - 30 ปี, อายุ 31 - 40 ปี และ อายุ 41 ปี ขึ้นไป และผู้เข้าร่วมกิจกรรมอายุ 31 - 40 ปี
 มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวง
 การท่องเที่ยวและกีฬา น้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05

ตาราง 29 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	13.752	3	4.584	10.040 [*]	0.000
	ภายในกลุ่ม	132.411	290	0.457		
	รวม	146.163	293			
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	13.938	3	4.646	8.746 [*]	0.000
	ภายในกลุ่ม	154.062	290	0.531		
	รวม	168.000	293			
3. ด้านการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	35.867	3	11.956	22.788 [*]	0.000
	ภายในกลุ่ม	152.150	290	0.525		
	รวม	188.017	293			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	16.367	3	5.456	11.302 [*]	0.000
	ภายในกลุ่ม	139.986	290	0.483		
	รวม	156.354	293			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอาชีพต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัย ข้อที่ 3

ตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ระหว่างอาชีพกับปัญหาของผู้เข้าร่วม
กิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความคิดเห็น	อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน/ นิสิต/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	กิจการ ส่วนตัว
			1.64	1.96	2.05	2.16
1. ด้านบุคลากร	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	1.64	-	0.32	0.41*	0.52*
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1.96	-	-	0.09	0.20
	พนักงานบริษัท	2.05	-	-	-	0.11
	กิจการส่วนตัว	2.16	-	-	-	-
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก		$\bar{X}$	1.80	2.15	2.19	2.33
	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	1.80	-	0.35*	0.39*	0.53*
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.15	-	-	0.04	0.18
	พนักงานบริษัท	2.19	-	-	-	0.14
	กิจการส่วนตัว	2.33	-	-	-	-
3. ด้านการบริการ		$\bar{X}$	1.74	2.41	2.28	2.55
	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	1.74	-	0.67*	0.54*	0.81*
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.41	-	-	-0.13	0.14
	พนักงานบริษัท	2.28	-	-	-	0.27
	กิจการส่วนตัว	2.55	-	-	-	-
รวม		$\bar{X}$	1.71	2.07	2.14	2.29
	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	1.71	-	0.36*	0.43*	0.58*
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.07	-	-	0.07	0.22
	พนักงานบริษัท	2.14	-	-	-	0.15
	กิจการส่วนตัว	2.29	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอาชีพต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวม พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา น้อยกว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ, พนักงานบริษัท และกิจการส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามกิจกรรมที่มาใช้บริการ

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	32.096	4	8.024	20.329*	0.000
	ภายในกลุ่ม	114.067	289	0.395		
	รวม	146.163	293			
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	38.450	4	9.613	21.444*	0.000
	ภายในกลุ่ม	129.550	289	0.448		
	รวม	168.000	293			
3. ด้านการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	56.935	4	14.234	31.382*	0.000
	ภายในกลุ่ม	131.082	289	0.454		
	รวม	188.017	293			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	40.378	4	10.094	25.154*	0.000
	ภายในกลุ่ม	115.976	289	0.401		
	รวม	156.354	293			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมที่ต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างกิจกรรมที่มาใช้บริการกับปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความคิดเห็น	กิจกรรมการใช้บริการ	$\bar{X}$	กิจกรรม ฝึกร้อง เพลง	กิจกรรม สอน ดนตรี ไทย	กิจกรรม สอน ดนตรี สากล	กิจกรรม สอน ลีลาศ	กิจกรรม สอน นาฏศิลป์
			2.12	1.23	1.98	1.94	1.96
1. ด้านบุคลากร	กิจกรรมฝึกร้องเพลง	2.12	-	-0.89	-0.14	-0.18	-0.16
	กิจกรรมสอนดนตรีไทย	1.23	-	-	0.75*	0.71*	0.73*
	กิจกรรมสอนดนตรีสากล	1.98	-	-	-	-0.04	-0.02
	กิจกรรมสอนลีลาศ	1.94	-	-	-	-	0.02
	กิจกรรมสอนนาฏศิลป์	1.96	-	-	-	-	-
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวก		$\bar{X}$	2.32	1.34	2.14	2.14	2.04
	กิจกรรมฝึกร้องเพลง	2.32	-	-0.98	-0.18	-0.18	-0.28
	กิจกรรมสอนดนตรีไทย	1.34	-	-	0.80*	0.80*	0.70*
	กิจกรรมสอนดนตรีสากล	2.14	-	-	-	0.00	-0.10
	กิจกรรมสอนลีลาศ	2.14	-	-	-	-	-0.10
3. ด้านการบริการ	กิจกรรมสอนนาฏศิลป์	2.04	-	-	-	-	-
		$\bar{X}$	2.40	1.29	1.94	2.39	2.17
	กิจกรรมฝึกร้องเพลง	2.40	-	-1.11	-0.46	-0.01	-0.23
	กิจกรรมสอนดนตรีไทย	1.29	-	-	0.65*	1.10	0.88*
	กิจกรรมสอนดนตรีสากล	1.94	-	-	-	0.45	0.23
รวม	กิจกรรมสอนลีลาศ	2.39	-	-	-	-	-0.22
	กิจกรรมสอนนาฏศิลป์	2.17	-	-	-	-	-
		$\bar{X}$	2.25	1.25	2.02	2.08	2.04
	กิจกรรมฝึกร้องเพลง	2.25	-	-1.00*	-0.23	-0.17	-0.21
	กิจกรรมสอนดนตรีไทย	1.25	-	-	0.77*	0.83*	0.79*
	กิจกรรมสอนดนตรีสากล	2.02	-	-	-	0.06	0.02
	กิจกรรมสอนลีลาศ	2.08	-	-	-	-	-0.04
	กิจกรรมสอนนาฏศิลป์	2.04	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมที่ต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างกิจกรรมที่มาใช้บริการกับปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวม พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ใช้บริการกิจกรรมสอนดนตรีไทย มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา น้อยกว่า ผู้ใช้บริการในกิจกรรมฝึกร้องเพลง, กิจกรรมสอนดนตรีสากล, กิจกรรมสอนลีลาศ และ กิจกรรมสอนนาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนั้นธนาคารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร

ควรมีการหมุนเวียนสับเปลี่ยนครูสอนร้องเพลงให้มีความหลากหลายมากขึ้น และถ้ามีจำนวนสมาชิกเพิ่มมากขึ้นควรมีการจัดสรรบุคลากรอย่างเหมาะสม

2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ควรมีการจัดสรรอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ฟ่วงต่อเครื่องดนตรี เป็นต้น

3. ด้านการบริการ

กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการขยายเวลาในการให้บริการ และควรมีการจัดระบบของผู้มาใช้บริการ(ร้องเพลง)ตามลำดับก่อนหลัง

4. ด้านอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีกิจกรรมนันทนาการที่หลากหลายมากกว่านี้ เช่น งานฝีมือ งานศิลปะ เป็นต้น ต้องการให้มีการประกวดร้องเพลง และตั้งวงดนตรีของสมาชิก และควรมีการจัดสรรเวลาให้สมาชิกได้มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน และต้องการให้มีการอำนวยความสะดวกเรื่องที่พักของสมาชิก เช่น มีบัตรติดรถยนต์ เป็นต้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เรื่อง สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ และกิจกรรมที่มาใช้บริการ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหาร และการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 1,226 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 615 คน เป็นเพศชาย จำนวน 611 คน (กลุ่มส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ. สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ สำนักส่งเสริมและพัฒนาการนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ โดยเปรียบเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่มอร์แกน (Krejcie and Morgan) มีขนาดประชากร 1,226 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 294 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกัน
2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกัน
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกัน
4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมที่ต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 294 คน ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนจำนวน 294 ฉบับ คิดเป็น 100%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แบบสอบถามแยกเป็น 2 ด้าน

ด้านสภาพ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) นำระดับสภาพมาแปลความหมายเป็นคะแนนร้อยละตามสภาพความเป็นจริง

ด้านปัญหา โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยศึกษาปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่เกี่ยวข้อง 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ด้านการบริการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญและหัวหน้าโครงการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญและหัวหน้าโครงการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการตรวจแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แล้วเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง และนำข้อมูล

ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวบรวมมาวิเคราะห์แต่ละข้อในแต่ละด้าน โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้ค่าสถิติค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบว่าผลการทดสอบค่าเอฟ (F-test) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Method) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5. นำข้อมูลตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะมารวบรวมนำเสนอข้อมูลในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 294 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.20 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 39.80 อายุระหว่าง 10-20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาคือ อายุ ตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไปคิดเป็น ร้อยละ 23.10, อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.30 และน้อยที่สุด อายุ 21-30 ปี คิดเป็น ร้อยละ 11.60 อาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.10 รองลงมาคือ กิจกรรมส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 16.70, ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 15.60 และน้อยที่สุด พนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 14.60 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาใช้บริการกิจกรรมสันทนาการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.60 รองลงมาคือ กิจกรรมฝึกร้องเพลง คิดเป็นร้อยละ 24.80, กิจกรรมสอนดนตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 22.10, กิจกรรมสอนดนตรีสากล คิดเป็นร้อยละ 16.70 และน้อยที่สุดกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 7.80

ตอนที่ 2 การศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเห็นว่าสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้านมีความเหมาะสมมากกว่า ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.61

ตอนที่ 3 การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาของผู้เข้าร่วม ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สรุปได้ดังนี้

1. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมที่ต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร

ควรมีการหมุนเวียนสับเปลี่ยนครูสอนร้องเพลงให้มีความหลากหลายมากขึ้น และถ้ามีจำนวนสมาชิกเพิ่มมากขึ้นควรมีการจัดสรรบุคลากรอย่างเหมาะสม
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ควรมีการจัดสรรอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ฟ่วงต่อเครื่องดนตรี เป็นต้น
3. ด้านการบริการ

กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการขยายเวลาในการให้บริการ และควรมีการจัดระบบของผู้มาใช้บริการ(ร้องเพลง)ตามลำดับก่อนหลัง
4. ด้านอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีกิจกรรมนันทนาการที่หลากหลายมากกว่านี้ เช่น งานฝีมือ งานศิลปะ เป็นต้น ต้องการให้มีการประกวดร้องเพลง และตั้งวงดนตรีของสมาชิก และควรมีการจัดสรรเวลาให้สมาชิกได้มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน และต้องการให้มีการอำนวยความสะดวกเรื่องที่พักของสมาชิก เช่น มีบัตรติดรถยนต์ เป็นต้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่มีต่อการจัดการกิจกรรม นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ผู้ให้บริการเห็นว่าสภาพการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ มีความเหมาะสมมากกว่าไม่เหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เป็นโครงการเผยแพร่และพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างต่อเนื่อง โดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการเข้ามาใช้บริการ ซึ่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เป็นหน่วยงานภาครัฐที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในการจัดการบริการด้านกิจกรรมนันทนาการให้กับประชาชน จึงสามารถพัฒนาให้เป็นไปตามหลักในการจัดการนันทนาการได้ (จิรนนท์ สีสม. 2549 : 82; อ้างอิงจาก กมล สุวรรณศรี และ คณิต เขียววิชัย) การจัดการสถานที่ให้สวยงามบรรยากาศดี ร่มรื่น มีพื้นที่ สามารถประกอบกิจกรรมได้สะดวกปลอดภัย อุปกรณ์มีสภาพพร้อมใช้ มีระบบการดูแล ผู้นำนันทนาการ จะต้องพิจารณาถึงผู้นำที่มีอยู่ทั้งในด้านจำนวน ความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ และมีประสบการณ์ การจัดการการเงินจะต้องจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม กิจกรรมนันทนาการควรมีหลากหลายรูปแบบ เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วม

2. ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ เปิดให้บริการการเรียนการสอน ฝึกซ้อม และร่วมกิจกรรมให้กับนักเรียน นิสิต นักศึกษา เยาวชนและประชาชนที่สนใจทั่วไป เปิดให้บริการในวันจันทร์ ถึง วันศุกร์ ระหว่าง

เวลา 16.00 – 20.00 น. โดยมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งฝึกร้องเพลง สอนดนตรีไทย สอนดนตรีสากล สอนลีลาศ และสอนนาฏศิลป์ และหน่วยงานยังมีความพร้อมทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร และสถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่เข้ามาใช้บริการสามารถใช้เวลาร่วมหลังจากเสร็จภารกิจประจำวัน มาเลือกใช้บริการกิจกรรมนันทนาการได้ตามความถนัด และตามความสนใจ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเข้ามาใช้บริการ

3. เพศ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีเพศต่างกันมีปัญหาด้านการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เพศชายกับเพศหญิง มีปัญหาด้านการจัดการกิจกรรมนันทนาการในด้านบุคลากร และด้านการบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพศหญิงมีปัญหาด้านการจัดการกิจกรรมนันทนาการ ที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหา 3 ลำดับแรก คือ เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก และการประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพศหญิงมีลักษณะที่ละเอียดอ่อน นุ่มนวล รอบคอบ ขวนขวายหาความรู้ ต้องการการเอาใจใส่ดูแล และเห็นความสำคัญของสุขภาพมากกว่าเพศชาย คุณลักษณะของเพศที่ต่างกันจะมีความคิด ความสนใจ และทัศนคติที่ต่างกัน จึงทำให้มีปัญหาด้านการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง (2549 : 100) ศึกษาเรื่อง ความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกันจะมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกัน

4. อายุ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาด้านการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน และเมื่อทำการเปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุเป็นรายคู่พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุ 10 – 20 ปี มีปัญหาด้านการจัดการกิจกรรมนันทนาการน้อยกว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุ 21– 30 ปี อายุ 31 – 40 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป ทุกด้าน และผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอายุ 31 – 40 มีปัญหาด้านการจัดการกิจกรรมนันทนาการ น้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอายุ 41 ปีขึ้นไป โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรม ในช่วงอายุ 10 – 20 ปี เป็นช่วงวัยรุ่นตอนต้นถึงวัยรุ่นตอนกลาง มีความต้องการการพัฒนาร่างกาย ต้องการการเรียนรู้ และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้เกิดประโยชน์ และในแต่ละช่วงอายุมีผลให้ความพร้อมทางร่างกาย สติปัญญา ประสบการณ์ ความชำนาญที่แตกต่างกัน รวมถึง ทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ ความถนัด และทักษะทางกิจกรรมในแต่ละช่วงอายุมีความแตกต่างกันจึงทำให้มีปัญหาด้านการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อิทธิเทพ แอมยุณูช (2550 : 70) ศึกษาความพึงพอใจ

ของประชาชนที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ เกียกกาย ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. อาชีพ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ โดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการเปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการน้อยกว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท และกิจการส่วนตัวทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยด้านอาชีพมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากอาชีพแตกต่างกันทำให้มีประสบการณ์ ความต้องการ และเวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันกลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จะใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนมาเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะมีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมได้มากกว่า กลุ่มผู้มีอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ, พนักงานบริษัท และกิจการส่วนตัว ซึ่งต้องใช้เวลาหลังเลิกงานหรือเสร็จจากภารกิจ มาเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชมพูนุท พรสิบ (2549: 73) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมลีลาศที่มีต่อการจัดการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ พบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมลีลาศที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการแตกต่างกัน

6. กิจกรรมที่มาใช้บริการ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมที่ต่างกัน มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรม ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน เมื่อทำการเปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างระหว่างแต่ละกิจกรรมเป็นรายคู่ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสอนดนตรีไทย มีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการน้อยกว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฝึกร้องเพลง, กิจกรรมสอนดนตรีสากล, กิจกรรมสอนลีลาศ และกิจกรรมสอนนาฏศิลป์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่แตกต่างกันย่อมแสดงถึงความสนใจในตัวกิจกรรมที่แตกต่างกัน โดยกิจกรรมนันทนาการชนิดหนึ่งจะเป็นที่สนใจต่อบุคคลกลุ่มหนึ่ง แต่กิจกรรมนันทนาการชนิดนั้นอาจไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลบางกลุ่มเลยก็เป็นไปได้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสอนดนตรีไทย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอาชีพ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีความสนใจด้านดนตรีไทยเป็นพิเศษ มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แสวงหากิจกรรมใหม่ ๆ ทำอยู่เสมอ ทำให้ทราบว่าตนเองเหมาะที่จะทำกิจกรรมรูปแบบใด รู้ว่าตนเองเป็นคนเช่นไร มีความสามารถอะไร ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ประกอบพฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่เหมาะสมตามความถนัด ซึ่งความสนใจในตัวกิจกรรมที่แตกต่างกันนี้อาจทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันรัฐ ผาติหัตถกร (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้เวลา

ว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ได้แก่ บุคลิกภาพ มโนภาพแห่งตน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ควรมีการนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาและส่งเสริมการจัดกิจกรรม นันทนาการให้มีความสอดคล้องกับสภาพและปัญหาเพื่อการแก้ไขและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและ ตรงตามความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น โดยการจัดกิจกรรมควรมีการจัดให้ เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่ม มีการรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงความพึงพอใจในลักษณะการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการประเมินผลการจัดกิจกรรม
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบ สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่มีต่อการ จัดการกิจกรรมนันทนาการ ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา โดยเพิ่มตัวแปรด้านอื่น ๆ ให้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย และ แผนงานด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้อย่าง แท้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ไวยสุธา. (2549). ศึกษาปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของพนักงาน
สายการผลิตบริษัทในเครือเซ็นทรัลมาร์เก็ตติ้งกรุ๊ป. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการ
นันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณิต เขียววิชัย. (2529). หลักนันทนาการ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ทาบแก้ว.
- (2546). การศึกษาปัจจัยคัดสรรทางสังคมเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการชุมชนของประชากรในเขตภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย. งานวิจัย
ฉบับสมบูรณ์. นครปฐม : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรนน สีสม. (2549). สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรมหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรนทร์ ธาณรัตน์. (2528). นันทนาการชุมชน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชมพูนุท พรสิบ. (2549). ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมลีลาศที่มีต่อการจัดการของ .
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. ปรินญานิ
พนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญญรัตน์ วงษ์สมัย. (2543). การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธำรง แก้วผดุง. (2547) ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาบ้านเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล
ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ. ปรินญานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิยม บุญมี. (2540). การจัดการทรัพยากรครอบครัวและชุมชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัทมา จิตปรีดากร. (2547). สภาพและปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัด
คลองลำปัก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิศิษฐ์ ตันทวนิช และคณะ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้าน
ทักษะการจัดการ. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา. อัดสำเนา.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2542). นันทนาการเยาวชนและชุมชน. เชียงใหม่: สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
อัดสำเนา.

- รัฐศาสตร์ แก้วกล้า. (2547). สภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาตำบล ในพื้นที่รับผิดชอบของ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 5. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วันรัฐ ผาติหัตถกร. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภาวี คมคาย. (2546). ปัญหาการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาตำบล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่น ๆ. (2539). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนา ศึกษา.
- ศุภฤกษ์ ชงกรานต์ทอง. (2549). ความรู้เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนิสิตระดับ ปรินูญาตรี วิชาเอกนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ กาญจนกิจ และดำรง ดาราศักดิ์. (2520). นันทนาการขั้นนำ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สาลี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2540). ปรินูญานันทนาการ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรเชษฐ์ เชษฐมาส; และ ศิริลักษณ์ ปิ่นเกสร. (2535). นันทนาการกับการป่าไม้ชุมชน. เอกสารการสอนชุดวิชาการป่าไม้ชุมชน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. (2546). ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการนันทนาการในโลก ยุคใหม่. กรุงเทพฯ : กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ.
- (2548). การส่งเสริมการจัดกิจกรรมนันทนาการ. กรุงเทพฯ : กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ.
- (2548). การศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรมนันทนาการสำหรับเยาวชนในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ.
- (2549). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานกิจการนันทนาการในจังหวัดภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ.

- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. (2549) *การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานกิจการนันทนาการในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ.
- เสริมพงศ์ พงศ์ทองเมือง. (2548). *สภาพและความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อิทธิเทพ แอมยุณ. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการภายในสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ เกียกกาย*. ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอนก หงษ์ทองคำ. (2542). *นันทนาการกับสังคม*. เอกสารประกอบการสอนนันทนาการกับสังคม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Ann, E. (1997). A survey of the lifetime sports needs and interests of senior citizens in middle Tennessee. *Dissertation Abstracts International*.
- Atila gul, M. Kamil Orucu and Ozgur Karaca. (2006). An Approach for Recreation Suitability Analysis to Recreation Planning in Golcuk Nature Park. *Dissertation Abstracts International*.
- Bollin, S. (1998). The At-Home Independence Program : A recreation Program implemented by a Volunteer. *Psychology Literature*. Unison Behavioral health Group. Toledo.
- Culp, Rocklynn-H. (1998). Adolescent girls and outdoor recreation. A case study examining Constrains and effective programming. *Physiology Literature*. University of Idaho.
- Kaplan, Max. (1975). *Leisure : Theory and Policy*. New York : John Wile & Son.
- Holdbrook, James Edward. (1992). Current Problem and Trend in Facility Planning for Health, Physical Education, Recreation and Athletics at Colleges and Universities. *Dissertation Abstracts International*.
- Otto, William Orville. (1972). The Availability and Extent of Use Public School Facilities for Community Recreation Within School District in the State of Wisconsin. *Dissertation Abstracts*.
- Pressley, R. (1997). Therapeutic recreation in and elderly persons care setting. *Health Studies At the Centre for Nurse Education*, Hilary House, Prospect Hill Douglas, Manchester Metropolitan University.
- Sourby, C. (1998). *The relationship between therapeutic recreation and palliation in the Treatment of the Advanced cancer patient*. MS Ed. Herbert H. Lehman College.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ
ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง สภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ใครขอความอนุเคราะห์จากท่านกรอกแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็นตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารและการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2. แบบสอบถามชุดนี้ผู้วิจัยนำไปใช้ในการศึกษาข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้นและจะถือเป็นความลับ

3. แบบสอบถามชุดนี้ มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร

หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ให้บริการ เช่น ผู้นำนันทนาการ เจ้าหน้าที่ให้บริการในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ

2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

หมายถึง อาคาร สถานที่ และเครื่องช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ

3. ด้านการบริการ

หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการบริการในการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นางอุทัยวรรณ นพรัตน์

นิสิตปริญญาโท

สาขาการจัดการนันทนาการ ภาควิชาสันทนาการ

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ หญิง
☐ ชาย

2. อายุ ☐ 10-20 ปี
☐ 21-30 ปี
☐ 31-40 ปี
☐ 41 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ ☐ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
☐ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัท
☐ กิจการส่วนตัว

4. กิจกรรมที่มาใช้บริการ
☐ กิจกรรมฝึกร้องเพลง
☐ กิจกรรมสอนดนตรีไทย
☐ กิจกรรมสอนดนตรีสากล
☐ กิจกรรมสอนลีลาศ
☐ กิจกรรมสอนนาฏศิลป์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการจัดการกิจกรรม
นันทนาการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงในแต่ละข้อของแบบสอบถาม กรุณาขีด
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ สภาพที่เป็นจริงที่เกิดขึ้นที่ท่านพบตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อ
เดียว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของปัญหาที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการ
ขอให้ท่านพิจารณาว่าในสภาพที่เป็นจริงนั้นประสบปัญหามากน้อยเพียงใด โดยขีดเครื่องหมาย
✓ ลงใน ☐ ขวามือตามที่ตรงกับความเป็นจริงของแต่ละข้อเพียงข้อเดียว

ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		ระดับของปัญหา				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านบุคลากร							
1	จำนวนผู้นำกิจกรรม นันทนาการ	☒ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม				✓	

จากตัวอย่าง

หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง เหมาะสม ของสภาพ
ความเป็นจริง หมายความว่า จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ เหมาะสม

ระดับของปัญหา ถ้าตอบว่า เป็นปัญหาน้อย แสดงว่า จำนวนผู้นำกิจกรรม
นันทนาการเป็นปัญหาในระดับน้อย

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		ระดับของปัญหา				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านบุคลากร							
1	จำนวนผู้นำกิจกรรมนันทนาการ	☐ เพียงพอ	☐ ไม่เพียงพอ					
2	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมนันทนาการ	☐ มี	☐ ไม่มี					
3	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	☐ มี	☐ ไม่มี					
4	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตรงต่อเวลา	☐ มี	☐ ไม่มี					
5	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	☐ มี	☐ ไม่มี					
6	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม					
7	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีบุคลิกภาพ	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม					
8	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการให้ได้รับความปลอดภัย	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม					
9	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมที่จูงใจต่อผู้เข้าร่วม	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม					
10	ผู้นำกิจกรรมนันทนาการแต่งกายสุภาพ สวมกับกิจกรรม	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม					
11	เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป	☐ เพียงพอ	☐ ไม่เพียงพอ					
12	เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	☐ มี	☐ ไม่มี					
13	เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มาใช้บริการ	☐ มี	☐ ไม่มี					
	ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก							
1	สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	☐ เพียงพอ	☐ ไม่เพียงพอ					
2	สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความปลอดภัย	☐ มี	☐ ไม่มี					
3	สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีความสะอาด สะดวกสบาย	☐ มี	☐ ไม่มี					

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		ระดับของปัญหา				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนาทึบการมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม					
5	สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนาทึบการมีห้องสุขาสำหรับสมาชิก	☐ เพียงพอ	☐ ไม่เพียงพอ					
6	สถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนาทึบการมีบริการน้ำดื่มสำหรับสมาชิก	☐ เพียงพอ	☐ ไม่เพียงพอ					
7	มีอุปกรณ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	☐ เพียงพอ	☐ ไม่เพียงพอ					
8	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีความทันสมัย	☐ มี	☐ ไม่มี					
9	อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมมีมาตรฐาน	☐ มี	☐ ไม่มี					
10	อุปกรณ์ที่นำมาใช้เหมาะกับกิจกรรมที่จัดขึ้น	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม					
11	อุปกรณ์ที่ใช้มีความแข็งแรงทนทาน	☐ มี	☐ ไม่มี					
12	อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมมีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	☐ มี	☐ ไม่มี					
13	มีป้ายชี้แจงการใช้บริการในสถานที่จัดกิจกรรมนั้นหนาทึบการ	☐ มี	☐ ไม่มี					
14	การเดินทางมาใช้บริการกิจกรรมนั้นหนาทึบการ	☐ สะดวก	☐ ไม่สะดวก					
	ด้านการบริการ							
1	การประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ	☐ มี	☐ ไม่มี					
2	มีเอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านนั้นหนาทึบการบริการ	☐ มี	☐ ไม่มี					
3	มีเจ้าหน้าที่รับสมัครและให้คำปรึกษาชี้แจงในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม	☐ มี	☐ ไม่มี					
4	การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์กิจกรรมมีความสะดวก	☐ สะดวก	☐ ไม่สะดวก					
5	ช่วงเวลาในการเปิดให้บริการ	☐ เหมาะสม	☐ ไม่เหมาะสม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....

2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการบริการ

.....

.....

.....

.....

4. อื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายจุมพล ลัมพาภิวัฒน์
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นายสมควร โพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นางกนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ นางสมรักษ์ นิธิฤทธิไกร
ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มวิจัยและพัฒนา
สถานที่ทำงาน สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
5. ชื่อ นางคณฉันท์ อินอ่อน
ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มวิจัยและพัฒนา
สถานที่ทำงาน สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา
สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางอุทัยวรรณ นพรัตน์
วันเดือนปีเกิด	21 พฤษภาคม 2502
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	63/2053 ซอย 68 หมู่บ้านเคหะธานี 4 ถนนราษฎร์พัฒนา เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10240
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	นักพัฒนาการกีฬา 8ว
สถานที่ทำงาน	สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (กรมพลศึกษาเดิม) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สนามศุภชลาศัย ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2517	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2525	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี โรงเรียนดุสิตพัฒนชยการ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2529	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2550	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาการจัดการ นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ